

ОРГАНІЗАЦІЯ ЕКОНОМІЧНОГО
СПІВРОБІТНИЦТВА ТА РОЗВИТКУ

**Приєднання до Декларації
про міжнародні інвестиції та
багатонаціональні компанії**

*Збірник інструментів і
супровідних документів*

Червень 2016 року

ЗМІСТ

Правові інструменти

C(76)99/FINAL – Декларація про міжнародні інвестиції та багатонаціональні компанії	3
C(84)92 – Рішення Ради про міжнародні інвестиційні стимули і стримуючі фактори	19
C(86)55/FINAL – Рекомендація Ради щодо положень країн-членів про національний режим компаній, контрольованих іноземним капіталом, у країнах-членах ОЕСР, і на підставі міркувань щодо громадського порядку та основних інтересів безпеки	21
C(87)76/FINAL – Рекомендація Ради щодо винятків з національного режиму країн членів та пов'язаних з національним режимом положень стосовно інвестиційної діяльності заснованих компаній, контрольованих іноземним капіталом	23
C(88)41/FINAL – Рекомендація Ради щодо винятків з національного режиму країн-членів та пов'язаних з національним режимом положень стосовно сектору послуг	27
C(88)131/FINAL – Рекомендація Ради щодо винятків з національного режиму країн-членів та пов'язаних з національним режимом положень у категорії офіційної допомоги і субсидій	31
C(89)76/FINAL – Рекомендація Ради щодо винятків з національного режиму країн-членів та пов'язаних з національним режимом положень стосовно доступу до місцевих банківських позик та ринку капіталу	33
C(91)73 – Рішення Ради про суперечливі вимоги, які ставляться до багатонаціональних компаній	35
(91)147/FINAL – Третє переглянуте рішення Ради стосовно національного режиму	37
C(2000)96/FINAL – Рішення Ради щодо Настанов ОЕСР для багатонаціональних компаній	41
C/MIN(2011)12/FINAL – Рекомендація Ради щодо Настанов стосовно належної перевірки для відповідальних ланцюгів постачання корисних копалин з регіонів, що охоплені конфліктом, та регіонів підвищеного ризику*	48

Інші правові інструменти і процедурні документи

C(2013)86 – Резолюція Ради про перегляд Мандату Комітету з інвестицій	56
DAF/INV(2013)15/REV1 – Мандат Робочої групи з відповідального ведення бізнесу	59
C(2012)100/REV1/FINAL – Переглянута резолюція Ради з питань партнерства в органах ОЕСР	61
C(2009)63 – Рекомендація Ради щодо Настанов для інвестиційної політики країн-одержувачів стосовно національної безпеки	69
DAF/INV/RBC(2015)11/FINAL – Реалізація Плану дій для зміцнення Національних координаційних бюро	72

C(76)99/FINAL – Декларація про міжнародні інвестиції та багатонаціональні компанії

21 червня 1976 року – C(76)99/FINAL
у редакції від
13 червня 1979 року – C(79)102/FINAL
17 травня 1984 року – C/MIN(84)6(FINAL)
5 червня 1991 року – C/MIN(91)7
27 червня 2000 року – C(2000)96/FINAL
25 травня 2011 – C/MIN(2011)11/FINAL

УРЯДИ КРАЇН, ЯКІ ПРИЄДНУЮТЬСЯ¹

ВРАХОВУЮЧИ те, що:

- Міжнародні інвестиції мають велике значення для світової економіки і значною мірою вплинули на розвиток своїх країн;
- Багатонаціональні компанії відіграють важливу роль у цьому інвестиційному процесі;
- Міжнародна співпраця може поліпшити клімат для іноземного інвестування, заохочувати до позитивного внеску багатонаціональних компаній, який вони можуть зробити в економічну, соціальну та екологічну сферу, а також звести до мінімуму та усунути труднощі, які можуть виникнути в результаті їх операцій;
- Вигоди міжнародної співпраці посилюються завдяки вирішенню питань, пов'язаних з міжнародними інвестиціями та багатонаціональними компаніями, через збалансовану систему взаємопов'язаних інструментів;

ПРОГОЛОСИЛИ:

Настанови для багатонаціональних компаній

I. Що вони спільно рекомендують багатонаціональним компаніям на їх території чи за її межами дотримуватися Настанов, викладених у Додатку 1 до цього документа, з урахуванням міркувань і домовленостей, які викладені у Передмові та є їх невід'ємною частиною;

Національний режим

II.1. Що уряди країн, які приєднуються, повинні, відповідно до своїх потреб у підтриманні громадського порядку, захисті своїх основних інтересів безпеки і виконанні зобов'язань, що стосуються міжнародного миру і безпеки, забезпечити компанії, які функціонують на їх території і перебувають у власності чи контролюються, прямо або опосередковано, громадянами іншої країни, яка приєднується (надалі – «Компанії, контрольовані іноземним капіталом»), режимом відповідно до їх законів, нормативних актів та адміністративних практик, що узгоджується з міжнародним правом і є не менш сприятливим, ніж той, що був забезпечений національним компаніям у подібних ситуаціях (надалі – «Національний режим»);

2. Що уряди країн, які приєднуються, повинні розглянути можливість застосування національного режиму до інших країн, які не є країнами, що приєднуються;

---

¹Станом на 30 червня 2012 року країнами, які приєднуються, є всі члени ОЕСР, а також Аргентина, Бразилія, Колумбія, Єгипет, Латвія, Литва, Марокко, Перу, Румунія і Туніс. Європейському співтовариству було запропоновано приєднатися до розділу, присвяченого національному режиму, щодо питань, які входять до його компетенції.

3. Що уряди країн, які приєднуються, повинні докладати всіх зусиль для забезпечення того, що їх територіальні адміністративні одиниці застосовуватимуть національний режим;

4. Що ця Декларація не стосується права урядів країн, які приєднуються, регулювати надходження іноземних інвестицій або умови заснування іноземних компаній;

Суперечливі вимоги

III. Що вони повинні співпрацювати з метою уникнення або зведення до мінімуму необхідності введення суперечливих вимог для багатонаціональних компаній, і що вони будуть враховувати загальні міркування і практичні підходи, викладені у Додатку 2 до цього документа;

Міжнародні інвестиційні стимули і стримуючі фактори

IV.1. Що вони визнають потребу у посиленні своєї співпраці у сфері міжнародних прямих інвестицій.

2. Що вони визнають потребу у приділенні належної уваги інтересам урядів країн, які приєднуються, і на яких вплинули конкретні закони, нормативні акти та адміністративні практики у цій сфері (надалі – «положення»), шляхом забезпечення офіційних стимулів і стримуючих факторів для міжнародних прямих інвестицій;

3. Що уряди країн, які приєднуються, повинні докладати всіх зусиль для забезпечення якомога більшої прозорості таких положень, щоб було визначено їх важливість та мету і щоб про них можна було отримати інформацію;

Консультаційні процедури

V. Що вони підготовлені до надання консультацій один одному стосовно вищезазначених питань згідно з відповідними Рішеннями Ради;

Перевірка

VI. Що вони повинні періодично переглядати вищевказані питання з метою підвищення ефективності міжнародної економічної співпраці урядів країн, які приєднуються, щодо питань, які стосуються міжнародних інвестицій та багатонаціональних компаній.

ДОДАТОК 1

НАСТАНОВИ ДЛЯ БАГАТОНАЦІОНАЛЬНИХ КОМПАНІЙ: РЕКОМЕНДАЦІЇ ДЛЯ ВІДПОВІДАЛЬНОГО ВЕДЕННЯ БІЗНЕСУ У ГЛОБАЛЬНОМУ КОНТЕКСТІ

Передмова

1. НАСТАНОВИ ОЕСР для багатонаціональних компаній (надалі – «Настанови») є рекомендаціями, наданими урядами багатонаціональним компаніям. Настанови спрямовані на забезпечення того, щоб діяльність таких компаній відповідала державній політиці, на посилення основ взаємної довіри між компаніями і спільнотами, в яких такі компанії ведуть свою діяльність, на надання допомоги у покращенні клімату для іноземних інвестицій і на збільшення внеску багатонаціональних компаній у сталий розвиток. Настанови є частиною Декларації ОЕСР про міжнародні інвестиції та багатонаціональні компанії, в якій також йдеться про національний режим, про суперечливі вимоги до підприємств і про міжнародні інвестиційні стимули і стримуючі фактори. Настанови забезпечують добровільні принципи і стандарти для відповідального ведення бізнесу згідно з чинними законами і міжнародно визнаними стандартами. Проте

країни, які приєднуються до Настанов, зобов'язуються виконувати їх відповідно до Рішення Ради ОЕСР про Настанови ОЕСР для багатонаціональних компаній. Більше того, охоплені у Настановах питання можуть підпорядковуватися національному законодавству та міжнародним зобов'язанням.

2. Міжнародний бізнес пережив глибокі структурні зміни. Тому, відповідно до цих змін, змінилися і самі Настанови. Із зростанням сфери послуг і торгівлі інтелектуальною власністю, а також з розширенням Інтернет-економіки, компанії, які спеціалізуються на сфері послуг і технологій, відіграють дедалі важливішу роль на міжнародному ринку. На великі компанії досі припадає значна частка міжнародних інвестицій. Існує тенденція до їх широкомасштабного злиття на міжнародному рівні. Водночас також зросла частка іноземних інвестицій невеликими і середніми компаніями, і на сьогоднішній день такі компанії відіграють значну роль на міжнародній арені. Як багатонаціональні компанії, так і їх вітчизняні філії поширили свій вплив на більш широке коло ділових домовленостей і організаційних форм. Стратегічні союзи і тісніші контакти з постачальниками та підрядниками схильні стирати кордони компанії.

3. Швидка зміна структури багатонаціональних компаній також відбивається на їх діяльності у світі, що розвивається, де кількість прямих іноземних інвестицій зростає швидкими темпами. У країнах, що розвиваються, багатонаціональні компанії вийшли за межі галузі початкових розробок та видобутку і працюють у сфері виробництва, монтажу, розвитку вітчизняного ринка та послуг. Ще однією ключовою подією стало виникнення багатонаціональних компаній у країнах, що розвиваються, як основних міжнародних інвесторів.

4. Діяльність багатонаціональних компаній, завдяки міжнародній торгівлі та інвестиціям, посилила і поглибила зв'язки, що об'єднують країни та регіони світу. Ця діяльність приносить неабиякі доходи країнам, в яких компанії здійснюють свою діяльність, і країнам, в яких компанії зареєстровані. Такі вигоди збільшуються, коли багатонаціональні компанії поставляють на ринок конкурентоспроможну продукцію і послуги, та коли вони забезпечують особам, які вкладають капітал в цю справу, доходи, на які вони розраховують. Їх торгівля та інвестиційна діяльність сприяє ефективному використанню капіталу, технологій, людських і природних ресурсів. Вони полегшують передачу технологій між регіонами світу і розвиток технологій відповідно до місцевих умов. Шляхом організації як офіційного навчання, так і навчання у процесі роботи, компанії також сприяють розвитку капіталу людських ресурсів і створенню робочих місць у приймаючих країнах.

5. Характер, масштаб і швидкість економічних змін призвели до нових стратегічних вимог до компаній та їх зацікавлених сторін. Багатонаціональні компанії мають можливість реалізовувати найкращу політику для сталого розвитку, яка може забезпечити узгодження економічних, екологічних та соціальних інтересів. Здатність багатонаціональних компаній забезпечити сталий розвиток значною мірою підвищується, коли у торговельній та інвестиційній діяльності вони керуються принципом відкритих, конкурентних і належним чином регульованих ринків.

6. Багато багатонаціональних компаній довели, що дотримання високих стандартів ведення бізнесу може прискорити зростання. На сьогоднішній день конкуренція є досить інтенсивною, і багатонаціональні компанії стоять перед безліччю правових, соціальних і політичних вимог. У такій ситуації, деякі компанії можуть бути схильними діяти відповідно до більш низьких стандартів і принципів поведінки, намагаючись виграти за допомогою неналежних, антиконкурентних переваг. Така практика, здійснювана лише кількома багатонаціональними компаніями, може порушити питання про репутацію багатьох і зумовити громадське невдоволення.

7. Багато багатонаціональних компаній, реагуючи на такі громадські хвилювання, розробляють внутрішні програми, настанови і системи менеджменту, які підтримують їх зобов'язання щодо належної корпоративної соціальної відповідальності, належного ведення бізнесу та управління персоналом. Деякі з таких програм, складання яких було викликано необхідністю надання консультативних, аудиторських і нотаріальних послуг, сприяють накопиченню досвіду в цих сферах. Ці досягнення також сприяли обговоренню питання про необхідні складові успішного ведення бізнесу та роботі із зацікавленими сторонами, в тому числі у контексті багатосторонніх ініціатив, для розробки настанов щодо відповідального ведення бізнесу. Настави роз'яснюють спільні очікування урядів країн, які приєднуються до них, щодо ведення бізнесу і є відправним пунктом організації діяльності для компаній та інших зацікавлених сторін. Таким чином, Настави доповнюють і підсилюють індивідуальні зусилля для визначення і впровадження відповідального ведення бізнесу.

8. Уряди співпрацюють один з одним і з іншими діями з метою посилення міжнародних правових і політичних рамок, в яких ведеться бізнес. Цей процес бере початок з роботи Міжнародної організації праці на початку двадцятого сторіччя. Ще однією видатною подією було прийняття Всезагальної декларації прав людини ООН у 1948 р. Це супроводжувалося безперервною розробкою стандартів для багатьох сфер відповідального ведення бізнесу – процес, що триває по сьогоднішній день. ОЕСР зробила важливий внесок у цей процес, розробивши стандарти, що охоплюють такі сфери, як навколишнє середовище, боротьба з корупцією, інтереси споживачів, корпоративне управління та оподаткування.

9. Спільною метою урядів країн, які дотримуються Настав, є заохочення до позитивних внесків, які можуть зробити багатонаціональні компанії в економічній, екологічній та соціальній прогрес, і зведення до мінімуму труднощів, які можуть виникнути в результаті їх різноманітних операцій. Працюючи в цьому напрямку, уряди співпрацюють з багатьма фірмами, профспілками та іншими неурядовими організаціями, які функціонують для досягнення тієї самої цілі, але використовують власні способи вирішення проблеми. Уряди можуть допомогти шляхом встановлення ефективних національних рамкових концепцій, основними пріоритетами яких є стійка макроекономічна політика, недискримінаційне ставлення до компаній, застосування відповідного державного регулювання і контролю, неупереджена система судів і правозастосування, компетентна і чесна державна влада. Уряди також можуть допомогти у вирішенні обговорюваного питання шляхом підтримання і просування відповідних стандартів і політики, спрямованих на підтримку сталого розвитку, і шляхом участі в реформах, що проводяться, для забезпечення того, що діяльність державного сектора буде компетентною і ефективною. Уряди країн, які дотримуються Настав, зобов'язуються постійно поліпшувати як національну, так і міжнародну політику з метою підвищення рівня добробуту і стандартів життя всіх людей.

I. Концепції та принципи

1. Настави є рекомендаціями, адресованими урядами багатонаціональним компаніям. Вони встановлюють принципи і стандарти належної практики, сумісні із застосовним правом та міжнародно визнаними стандартами. Дотримання Настав компаніями є добровільним і не забезпечується силою правового примусу. Проте, деякі питання, охоплені Наставами, можуть також регулюватися національним правом або міжнародними зобов'язаннями.

2. Дотримання національного законодавства є першим обов'язком компанії. Настави не замінюють цього правила і не повинні розглядатися як такі, що скасовують необхідність дотримання національного закону або нормативного акта. Хоча Настави у багатьох випадках виходять за межі закону, вони не повинні і не призначені ставити компанію у

ситуацію, коли вона стикається із суперечливими вимогами. Проте, в тих країнах, де національні закони і нормативні положення суперечать принципам і стандартам Настанов, компанії мають шукати шляхи для дотримання таких принципів і стандартів повною мірою, не порушуючи національне законодавство.

3. Оскільки діяльність багатонаціональних компаній здійснюється в усьому світі, міжнародна співпраця в цій сфері має охоплювати всі країни. Уряди країн, які приєднуються до Настанов, заохочують компанії, що здійснюють свою діяльність на їх території, дотримуватися Настанов, де б вони не здійснювали діяльність, але враховуючи певні обставини кожної країни, в якій вони діють.

4. Точне визначення багатонаціональної компанії не потрібно для цілей Настанов. Ці компанії займаються діяльністю в усіх секторах економіки. Вони зазвичай представлені компаніями або іншими суб'єктами, заснованими більш ніж в одній країні і пов'язаними один з одним таким чином, що це дозволяє їм різними шляхами узгоджувати свою діяльність. Коли один або кілька таких суб'єктів можуть спричинити істотний вплив на діяльність інших, їх ступінь автономії у межах компанії може значно відрізнитися залежно від компанії. Право власності може бути приватним, державним або змішаним. Настанови адресовані всім суб'єктам у межах багатонаціональної компанії (материнським компаніям та/або місцевим філіям). Згідно з фактичним розподілом відповідальності між ними, різні суб'єкти можуть розраховувати на співпрацю і допомогу з боку інших суб'єктів з метою полегшення дотримання Настанов.

5. Настанови не ставлять за мету проведення різниці у ставленні до багатонаціональних і державних компаній; вони відображають належну практику для всіх. Таким чином, діяльність багатонаціональних і державних компаній однаково шанується і однаково є предметом регулювання Настанов.

6. Уряди заохочують до якомога повнішого дотримання Настанов. Хоча визнано, що малі та середні компанії можуть не мати ті самі можливості, що і великі компанії, уряди країн, які приєднуються до Настанов, все-таки заохочують їх якомога повніше дотримуватися рекомендацій Настанов.

7. Уряди країн, які приєднуються до Настанов, не повинні використовувати їх у протекціоністських цілях або у спосіб, який ставить під сумнів порівняльні переваги будь-якої країни, в якій багатонаціональні компанії здійснюють інвестиційну діяльність.

8. Уряди мають право передбачати умови, за яких багатонаціональні компанії повинні здійснювати свою діяльність, у межах своєї юрисдикції, відповідно до міжнародного права. Філії багатонаціональної компанії, що знаходяться в різних країнах, підпорядковуються законам, які є чинними в цих країнах. Коли виникає ситуація, за якої багатонаціональні компанії змушені виконувати суперечливі вимоги країн, які приєднуються до Настанов, або третіх країн, уряди цих держав повинні співпрацювати з метою найбільш справедливого вирішення проблем, які можуть виникнути в цій області.

9. Уряди країн, які приєднуються до Настанов, застосовують їх з урахуванням того, що ці Настанови будуть накладати на них обов'язок ставитися до компаній неупереджено та відповідно до норм міжнародного права і їх договірних зобов'язань.

10. Використання відповідних міжнародних механізмів вирішення спорів, включаючи арбітраж, заохочується як засіб, що полегшує вирішення правових проблем, які виникають між компаніями і урядами приймаючих країн.

10. Уряди країн, які дотримуються Настанов, повинні реалізовувати їх і заохочувати до їх використання. Вони взяли на себе зобов'язання заснувати Національні координаційні бюро, які будуть просувати Настанови і діяти як центр для обговорення всіх питань, що стосуються Настанов. Уряди країн, які дотримуються Настанов, повинні також брати

участь у необхідних переглядах Настанов і консультаційних процедурах щодо тлумачення Настанов на тлі мінливої картини світу.

II. Загальна політика

Компанії повинні брати до уваги політику держав, в яких вони здійснюють свою діяльність, і враховувати точку зору інших зацікавлених сторін. Для цього:

A. Компанії повинні:

1. Сприяти економічному, соціальному прогресу і прогресу у сфері екології, щоб досягти сталого розвитку.
2. Поважати міжнародно визнані права людини у своїй діяльності.
3. Заохочувати створення місцевого потенціалу шляхом тісної співпраці з місцевою громадою, включаючи ділові інтереси, а також розвиток діяльності компанії на вітчизняному та іноземному ринках, сумісної з вимогами належної комерційної практики.
4. Заохочувати формування капіталу людських ресурсів, зокрема, шляхом створення можливостей для забезпечення зайнятості та полегшення доступу працівників до навчання.
5. Утримуватися від пошуку і отримання пільг, які не передбачені у законах або інших регулятивних нормах, пов'язаних з правами людини, питаннями навколишнього середовища, здоров'я, безпеки, праці, оподаткування, фінансових заохочень або іншими питаннями.
6. Підтримувати і дотримуватися принципів належного корпоративного управління, розвивати і застосовувати належну практику корпоративного управління, в тому числі у групах компаній.
7. Розвивати і застосовувати ефективну практику саморегулювання і системи менеджменту, які сприяють забезпеченню конфіденційності та взаємної довіри між компаніями і суспільствами, в яких вони здійснюють свою діяльність.
8. Сприяти обізнаності та дотриманню працівниками багатонаціональних компаній корпоративної політики шляхом відповідного розголошення цієї політики, в тому числі через навчальні програми.
9. Утримуватися від дискримінуючих або дисциплінарних дій щодо працівників, які подають сумлінні звіти керівництву, або, залежно від обставин, компетентним державним органам щодо діяльності, яка суперечить закону, Настановам або політиці компанії.
10. Провести належну перевірку з урахуванням факторів ризику, наприклад, шляхом її включення до своїх систем управління ризиками компанії для виявлення, запобігання та пом'якшення фактичного і потенційного негативного впливу, описаного у пунктах 11 і 12, та для врахування того, як такий вплив може бути усунений. Характер і ступінь належної перевірки залежить від обставин конкретної ситуації.

11. Уникати спричинення або сприяння негативному впливу на питання, охоплені Настановами, внаслідок здійснення своєї власної діяльності, і усувати такий вплив, коли він виникає.

12. Намагатися запобігти або пом'якшити негативний вплив, якщо вони не сприяли такому впливу, коли такий вплив все-таки безпосередньо пов'язаний з їх діяльністю, продукцією чи послугами діловими відносинами. Це не передбачає перекладення відповідальності суб'єктом, який спричинив негативний вплив, на компанію, з якою він має ділові відносини.

13. На додаток до усунення негативного впливу на питання, охоплені Настановами, заохочувати, за можливості, ділових партнерів, включаючи постачальників і субпідрядників, до застосування принципів відповідального ведення бізнесу, сумісних з Настановами.

14. Взаємодіяти з відповідними зацікавленими сторонами, щоб забезпечити реальні можливості для врахування їх думки щодо планування і прийняття рішень по проектах чи іншим видам діяльності, які можуть істотно впливати на місцеві громади.

15. Утримуватися від будь-якого незаконного втручання в політичну діяльність на місцевому рівні.

В. Підприємства заохочуються:

1. Підтримувати, залежно від обставин, спільні зусилля в рамках відповідних форумів для просування інтернет-свободи шляхом дотримання принципів свободи вираження думок, збирання і асоціацій в Інтернеті.

2. Брати участь або підтримувати, за необхідності, приватні або багатосторонні ініціативи і соціальний діалог щодо відповідального управління ланцюжком поставок, забезпечуючи при цьому, що ці ініціативи приділятимуть належну увагу їх соціальним та економічним наслідкам для країн, що розвиваються, та існуючим міжнародно визнаним стандартам.

III. Розкриття інформації

1. Компанії повинні гарантувати, що своєчасна і достовірна інформація щодо всіх важливих питань, пов'язаних з їх діяльністю, структурою, фінансовою ситуацією, результатами діяльності, правом власності та управлінням, буде розголошена для ознайомлення з нею. Ця інформація повинна бути розголошена для компанії в цілому, а за необхідності – за напрямками діяльності або географічними зонами. Політика розголошення компаній повинна відповідати характеру, розміру і місцезнаходженню компанії, з урахуванням витрат, комерційної таємниці та інших пов'язаних з конкуренцією питань.

2. Політика розголошення компаній повинна включати, але не обмежуватись тільки цим, важливу інформацію про:

a) результати фінансової і операційної діяльності компанії;

b) цілі компанії;

- c) контрольні пакети акцій та права голосу, включаючи структуру групи компаній та внутрішньо групові відносини, а також механізми посилення контролю;
- d) політику винагородження для членів ради директорів та основних посадових осіб, а також інформацію про членів ради директорів, включаючи кваліфікацію, процес обрання, інші директорські посади компанії та відомості про те, чи вважається кожен член ради директорів незалежним;
- e) операції з пов'язаними сторонами;
- f) передбачувані фактори ризику;
- g) питання, які стосуються працівників та інших зацікавлених осіб;
- h) структуру управління та політику, зокрема зміст будь-якого кодексу чи політики корпоративного управління та процесу його чи її реалізації.

3. Компанії заохочуються надавати додаткову інформацію, яка може включати:

- a) заяви про цінності або заяви про ведення діяльності, призначені для публічного розголошення, включаючи, залежно від його доцільності для діяльності компанії, інформацію про політику компанії щодо питань, охоплених Настановами;
- b) політику та інші кодекси поведінки, якими керується компанія, дату їх прийняття, країни і суб'єкти, до яких такі заяви застосовуються;
- c) їх результати діяльності стосовно таких заяв і кодексів;
- d) інформацію про внутрішній аудит, системи управління ризиками і дотримання правових вимог;
- e) інформацію про відносини з працівниками та іншими зацікавленими сторонами.

4. Компанії повинні застосовувати високі стандарти якості до обліку, а також до розкриття фінансової та нефінансової інформації, в тому числі до звітування про екологічні та соціальні проблеми у країнах, в яких існують. Мають бути повідомлені стандарти або політика, згідно з якими було складено і опубліковано інформацію. Щорічний аудит повинен проводитися незалежним, компетентним і кваліфікованим аудитором для того, щоб забезпечити зовнішню та об'єктивну гарантію раді директорів та акціонерам, що фінансова звітність достовірно відображає фінансовий стан і результати діяльності компанії в усіх суттєвих аспектах.

IV. Права людини

Держави зобов'язані захищати права людини. Компанії повинні, в рамках міжнародно визнаних прав людини, міжнародних зобов'язань щодо прав людини у країнах, в яких вони здійснюють свою діяльність, а також відповідних національних законів та нормативних актів:

1. Поважати права людини, що означає, що вони повинні уникати порушення прав інших людей і усувати негативні наслідки в області прав людини, до яких вони мають відношення.

2. У рамках своєї власної діяльності не викликати та не сприяти негативним наслідкам в області прав людини і усувати такі наслідки, коли вони мають місце.
3. Шукати шляхи для запобігання або пом'якшення негативних наслідків в області прав людини, які безпосередньо пов'язані з їх діловою діяльністю, продукцією чи послугами діловими відносинами, навіть якщо вони не спричинили такі наслідки.
4. Дотримуватися політики в області прав людини.
5. Здійснювати належну перевірку прав людини відповідно до їх розміру, характеру і контексту операцій і серйозності ризиків негативних наслідків для прав людини.
6. Забезпечувати або співпрацювати шляхом правомірних процесів в усуненні негативних наслідків в області прав людини, якщо вони встановлять, що вони спричинили або сприяли виникненню таких наслідків.

V. Зайнятість і трудові відносини

Компанії повинні, в рамках застосовного права, нормативних актів і домінуючої практики трудових відносин та зайнятості, а також відповідно до застосовних міжнародних трудових стандартів:

1.

- a) Поважати право працівників, які працюють у багатонаціональній компанії, засновувати або приєднуватися до обраних ними профспілок і представницьких організацій;
- b) Поважати право працівників, які працюють у багатонаціональній компанії, мати обрані ними профспілки та представницькі організації, визнані для цілей колективних переговорів, і брати участь у конструктивних переговорах з такими представниками, на індивідуальній основі або через асоціації працівників, з метою досягнення угод щодо умов праці;
- c) Сприяти ефективній забороні дитячої праці і вживати негайних та ефективних заходів для забезпечення заборони і усунення найгірших форм дитячої праці у негайному порядку;
- d) Сприяти виключенню всіх форм примусової чи обов'язкової праці і вживати відповідних заходів для забезпечення того, що примусова чи обов'язкова праця не існуватиме в їх діяльності;
- e) У своїй діяльності керуватися принципом рівних можливостей та однакового ставлення при працевлаштуванні і не застосовувати дискримінацію до своїх працівників стосовно їх роботи або професії за такими характеристиками, як раса, колір шкіри, стать, віросповідання, політичні переконання, національне або соціальне походження чи інше, якщо відбір на підставі характеристик працівника не просуває встановлену урядову політику, яка конкретно заохочує більшу рівність можливості працевлаштування, та не пов'язаний з невід'ємними вимогами роботи.

2.

а) Забезпечувати такі засоби представникам працівників, які можуть бути необхідними для полегшення розробки ефективних колективних угод;

б) Надавати інформацію представникам працівників, яка є необхідною для повноцінних переговорів щодо умов праці;

в) Надавати інформацію працівникам та їх представникам, яка дозволить їм одержати достовірне та об'єктивне уявлення про результати діяльності суб'єкта або, залежно від обставин, компанії в цілому.

3. Сприяти консультаціям та співпраці між роботодавцями і працівниками та їх представниками з питань, що становлять спільний інтерес.

4.

а) Дотримуватися стандартів у сфері працевлаштування і трудових відносин не менш сприятливих, ніж стандарти, яких дотримуються роботодавці того самого рівня у приймаючій країні;

б) Коли багатонаціональні компанії здійснюють свою діяльність у країнах, що розвиваються, де може не існувати роботодавців того самого рівня, забезпечити найкращу можливу заробітну плату, пільги та умови праці у межах державної політики. Вони мають визначатися залежно від економічної позиції компанії, але повинні щонайменше задовольняти основні потреби працівників та їх сімей;

в) Вживати необхідних заходів для забезпечення здоров'я і безпеки працівників на виробництві.

5. У своїй діяльності, для забезпечення найбільшої ймовірності досягнення поставлених цілей, формувати персонал з місцевого населення і організувати його навчання з метою підвищення рівня навичок, у співпраці з представниками працівників і, за можливості, у співпраці з відповідними органами влади.

6. Беручи до уваги зміни у своїй діяльності, які можуть мати значний вплив на рівень життя працівників, зокрема, у разі закриття філії компанії, що призводить до колективних масових звільнень або скорочень, у розумний строк повідомити про такі зміни представників працівників і, за необхідності, відповідні органи влади, а також співпрацювати з представниками працівників і відповідними урядовими органами щодо можливих шляхів пом'якшення негативних наслідків. Залежно від обставин справи, було б правильним, якби керівництво могло повідомляти про такі наслідки до того, як буде прийнято остаточне рішення. Інші заходи також можуть бути застосовані, щоб забезпечити повноцінну співпрацю для запобігання негативних наслідків таких рішень.

7. Під час сумлінних переговорів з представниками працівників щодо умов праці, або коли працівники використовують право на організацію, не погрожувати переміщенням всього або частини діючого підрозділу з однієї країни в іншу та не переводити працівників з однієї філії компанії в іншу, яка знаходиться в іншій країні, щоб нечесним шляхом вплинути на такі переговори або перешкодити використанню працівниками свого права на організацію.

8. Надавати можливість уповноваженим представникам працівників вести переговори про укладення колективного договору або щодо трудових відносин між керівництвом та

профспілкою, і дозволяти сторонам консультиватися з питань, що становлять спільний інтерес, з представниками керівництва, які уповноважені приймати рішення з цих питань.

VI. Навколишнє середовище

Компанії повинні, у рамках законів, нормативних актів та адміністративної практики тих країн, де вони здійснюють свою діяльність, та згідно з відповідними міжнародними угодами, принципами, цілями і стандартами, належною мірою брати до уваги потребу у захисті навколишнього середовища, забезпечення здоров'я і безпеки громадян та взагалі здійснювати свою діяльність таким чином, щоб сприяти досягненню більш широкої мети сталого розвитку. Зокрема, компанії повинні:

1. Організувати та підтримувати систему охорони навколишнього середовища, включаючи:

а) Збір і оцінку адекватної та своєчасної інформації стосовно впливу їх діяльності на навколишнє середовище, здоров'я та безпеку;

б) Постановку завдань і, якщо доцільно, цілей, спрямованих на більш ефективну охорону навколишнього середовища та утилізацію ресурсів, включаючи періодичні звіти про актуальність поставлених завдань; за необхідності, цілі мають бути сумісними з відповідними національними політиками та міжнародними зобов'язаннями щодо охорони навколишнього середовища; та

с) Проведення регулярного моніторингу і перевірки досягнення завдань та цілей у сфері охорони навколишнього середовища, здоров'я і безпеки.

2. Беручи до уваги занепокоєння щодо вартості, комерційної таємниці і захисту прав інтелектуальної власності:

а) Надавати населенню і працівникам достовірну і своєчасну інформацію, яка може бути оцінена та перевірена (за необхідності) про можливі наслідки впливу діяльності компанії на навколишнє середовище, здоров'я та безпеку, яка може включати звіти про прогрес у поліпшенні екологічних показників діяльності; та

б) Брати участь у належній і своєчасній комунікації та консультаціях з громадами, на які безпосередньо впливає політика компанії щодо охорони навколишнього середовища, здоров'я і безпеки та реалізація такої політики.

3. Оцінювати та розглядати при прийнятті рішення передбачувані наслідки для навколишнього середовища, здоров'я людей і безпеки, пов'язані з процесами, товарами і послугами компанії протягом усього часу їх існування, з метою уникнення таких наслідків. а якщо їх не можна уникнути, то з метою їх пом'якшення. Якщо така запропонована діяльність може мати серйозні наслідки для навколишнього середовища, здоров'я і безпеки громадян, і якщо це є підставою для необхідності санкціонування такої діяльності компетентними органами, підготувати відповідну оцінку впливу на навколишнє середовище.

4. Розуміючи небезпеку своїх дій як наукового так і технічного характеру, в тих випадках, коли є загроза серйозної шкоди навколишньому природному середовищу, беручи до уваги здоров'я та безпеку людей, не використовувати відсутність повної наукової доведеності як

підставу для незастосування економічно виправданих заходів для запобігання або зведення до мінімуму такої шкоди.

5. Затверджувати плани екстрених заходів для запобігання, зведення до мінімуму і контролю за нанесенням шкоди навколишньому середовищу і здоров'ю в результаті своєї діяльності, в тому числі в результаті нещасних випадків і надзвичайних ситуацій; і мати механізми для негайного сповіщення компетентних органів.

6. Постійно шукати нові можливості для підвищення своїх екологічних показників діяльності на рівні компанії та, за необхідності, свого ланцюжка поставок, заохочуючи до здійснення таких заходів, як:

a) Введення у виробництво нових технологій і операційних процесів у всіх частинах компанії, які відображають стандарти щодо екологічних показників діяльності, які застосовуються у найкращій частині компанії;

b) Розробка і просування товарів і послуг, що не спричиняють шкідливого впливу на навколишнє середовище; є безпечними у їх застосуванні за призначенням; є ефективними у використанні енергетичних і природних ресурсів; можуть бути повторно використаними, відновленими або безпечно утилізованими;

c) Сприяння більш високим рівням поінформованості серед клієнтів про екологічні наслідки використання продуктів і послуг компанії, включаючи шляхом надання достовірної інформації про свою продукцію (наприклад, про викиди парникових газів, біологічне розмаїття, ефективність використання ресурсів або інші екологічні питання); та

d) Розробка та оцінка шляхів поліпшення екологічних показників діяльності компанії на більш тривалий термін, наприклад, шляхом розробки стратегій для зменшення викидів, ефективної утилізації ресурсів та їх повторного використання, заміни чи зменшення використання токсичних речовин або стратегій щодо біологічного розмаїття.

7. Забезпечувати відповідну професійну підготовку працівників з питань охорони навколишнього середовища, здоров'я і безпеки, включаючи правильне поводження з небезпечними матеріалами та запобігання аварій з екологічними наслідками, а також з більш загальних питань управління охороною навколишнього середовища, такими як порядок оцінки впливу на навколишнє середовище, відносини з громадськістю і технології захисту навколишнього середовища.

8. Робити внесок у розробку важливої для навколишнього середовища та економічно ефективної державної політики, наприклад, за допомогою партнерства або ініціатив, які підвищують обізнаність про стан навколишнього середовища та поліпшать захист навколишнього середовища.

VII. Боротьба з хабарництвом, спробами хабарництва та здирництвом

Компанії не повинні, прямо або опосередковано, пропонувати, обіцяти, давати або вимагати хабарі чи будь-яку іншу неправомірну вигоду для одержання чи збереження бізнесу або іншої незаконної переваги. Компанії повинні також протистояти спробам хабарництва і здирництва. Зокрема, компанії зобов'язані:

1. Не пропонувати, не обіцяти та не надавати жодну непередбачену законом грошову чи іншу вигоду державним службовцям або працівникам ділових партнерів. Крім того,

компанії не повинні просити, погоджуватися на або приймати непередбачену законом грошову чи іншу вигоду від державних службовців або працівників ділових партнерів. Компанії не повинні використовувати третіх сторін, таких як агенти та інші посередники, консультанти, представники, дистриб'ютори, консорціуми, підрядники і постачальники, а також партнери спільного підприємства для спрямування неправомірної грошової чи іншої вигоди державним службовцям або працівникам їх ділових партнерів чи їх родичам або колегам.

2. Розробляти і приймати відповідні програми чи положення про внутрішній контроль, етику та дотримання законів для запобігання і виявлення випадків хабарництва, розроблені на основі оцінки ризиків, з урахуванням конкретних обставин тієї чи іншої компанії, зокрема, ризики хабарництва, з якими стикається компанія (наприклад, її географічний і промисловий сектор діяльності). Ці програми або положення про внутрішній контроль, етику та дотримання законодавства повинні включати в себе систему фінансових і бухгалтерських процедур, в тому числі систему засобів внутрішнього контролю, розумно призначену для забезпечення підтримки справедливих і достовірних бухгалтерських книг, записів і звітів, щоб гарантувати, що вони не можуть бути використані для цілей хабарництва або приховування хабарництва. Такі індивідуальні обставини і ризики хабарництва повинні регулярно контролюватися і переоцінюватися, за необхідності, для забезпечення того, що програма або положення про внутрішній контроль, етику та дотримання законодавства будуть адаптовані і досі є ефективними, а також для зниження ризику того, що компанії стануть співучасниками хабарництва, спроб хабарництва і здирництва.

3. Забороняти або перешкоджати, у програмах чи положеннях про внутрішній контроль, етику та дотримання законодавства, використанню незначних платежів зі спрощення процедур, які зазвичай є незаконними у країнах, де вони здійснюються, а коли такі платежі здійснюються, належним чином реєструвати їх у книгах і фінансових записах.

4. Забезпечувати, беручи до уваги певні ризики хабарництва, з якими стикається компанія, щоб юридична експертиза щодо наймання була належним чином задокументована, щоб контроль над агентами був відповідним та регулярним, і щоб винагорода агентів була відповідною і надавалася тільки за законні послуги. У відповідних випадках список агентів, залучених у зв'язку з угодами з державними органами та державними підприємствами, повинен зберігатися належним чином і бути доступним компетентним органам відповідно до чинних вимог до розголошення інформації.

5. Підвищити прозорість своєї діяльності у боротьбі з хабарництвом, спробами хабарництва та здирництвом. Заходи можуть включати взяття на себе публічних зобов'язань щодо боротьби з хабарництвом, спробами хабарництва і здирництвом, а також розкриття інформації про системи управління і програми або положення про внутрішній контроль, етику та дотримання вимог закону, які компанія ухвалила для виконання таких зобов'язань. Компанії повинні також заохочувати до відкритості і діалогу з громадськістю, щоб таким чином сприяти своїй поінформованості та співпраці у боротьбі з хабарництвом, спробами хабарництва і здирництвом.

6. Сприяти обізнаності своїх працівників та дотриманню політики компанії та програм або положень про внутрішній контроль, етику та дотримання вимог закону для боротьби з хабарництвом, спробами хабарництва та здирництвом шляхом належного розповсюдження такої політики, програм або положень і за допомогою проведення навчальних програм та дисциплінарних процедур.

7. Не робити незаконних внесків на користь кандидатів на державні посади або політичні партії чи інші політичні організації. Внески на політичні цілі повинні повністю відповідати вимогам до розголошення і про них має бути повідомлено вищому керівництву.

VIII. Інтереси споживачів

Маючи справу зі споживачами, компанії повинні діяти відповідно до чесної ділової, ринкової і рекламної практики і вживати всіх необхідних заходів для забезпечення якості та надійності вироблених ними товарів і послуг. Зокрема, вони повинні:

1. Забезпечувати, щоб всі вироблені ними товари і послуги відповідали всім узгодженим або необхідним за законом стандартам безпеки і здоров'я споживачів, включаючи ті, які стосуються запобігання про шкоду для здоров'я та інформацію про техніку безпеки.
2. Надавати достовірну і чітку інформацію, яка може бути перевірена і є достатньою для того, щоб споживачі прийняли поінформоване рішення, включаючи інформацію про ціни та, за необхідності, про вміст, безпечне використання, екологічні параметри, технічне обслуговування, зберігання та продаж товарів і послуг. За можливості, ця інформація має бути надана у спосіб, який дозволить споживачу зробити правильний вибір.
3. Надавати споживачам доступ до справедливих, легких у використанні, своєчасних та ефективних механізмів позасудового вирішення спорів та пред'явлення регресного позову без необхідних витрат чи обтяжень.
4. Не здійснювати жодних заяв і не робити упущень в роботі, а також не брати участі у будь-яких інших практиках, які є шахрайськими, вводять в оману або незаконними.
5. Підтримувати зусилля із сприяння освіті споживачів в областях, які відносяться до їх комерційної діяльності, з метою, зокрема, підвищення здатності споживачів: і) приймати поінформовані рішення за участі складних товарів, послуг і ринків, ii) краще розуміти економічні, екологічні та соціальні наслідки своїх рішень, та iii) підтримувати сталі споживання.
6. Поважати особу споживача та вживати розумних заходів для забезпечення безпеки персональних даних, які вони збирають, зберігають, обробляють і розповсюджують.
7. Повною мірою співпрацювати з органами влади для запобігання та боротьби з оманними маркетинговими практиками (включаючи рекламне та комерційне шахрайство, що вводять в оману), а також для усунення і запобігання наслідкам серйозної загрози здоров'ю та безпеці людей або навколишнього середовища, що виникла в результаті споживання або використання їх товарів та послуг.
8. Брати до уваги, при застосуванні вищевказаних принципів, і) потреби вразливих і знедолених споживачів, та ii) конкретні проблеми, які електронна комерція може представляти для споживачів.

IX. Наука і техніка

Компанії зобов'язані:

1. Докладати всіх зусиль для забезпечення того, що їх діяльність відповідатиме науково-технологічній політиці і планам країн, в яких вони здійснюють свою діяльність, і, за необхідності, сприяти розвитку місцевого та національного інноваційного потенціалу.
2. Приймати, за можливості, у ході своєї комерційної діяльності, практики, які дозволяють передачу та швидке поширення нових технологій і ноу-хау, з урахуванням захисту прав інтелектуальної власності.
3. За необхідності, виконувати роботу з науково-технологічних розробок у приймаючих країнах для задоволення потреб місцевого ринку, а також використовувати персонал приймаючої країни у науково-технологічному потенціалі, а також заохочувати їх підготовку, беручи до уваги комерційні потреби.
4. Надаючи ліцензії на використання прав інтелектуальної власності або при передачі технологій в інший спосіб, здійснювати це в розумні терміни і на розумних умовах та у спосіб, який сприяє довгостроковому сталому розвитку приймаючої країни.
5. Якщо це відповідає комерційним цілям, розвивати зв'язки з місцевими університетами, науково-дослідними інститутами і брати участь у спільних дослідницьких проектах разом з підприємствами місцевої промисловості або промисловими асоціаціями.

Х. Конкуренція

Компанії зобов'язані:

1. Здійснювати свою діяльність у спосіб, який відповідає всім застосовним законам та нормативним актам про захист конкуренції, беручи до уваги антимонопольне законодавство всіх юрисдикцій, в яких діяльність може мати антиконкурентні наслідки.
2. Утримуватися від укладення або виконання антиконкурентних угод між конкурентами, включаючи угоди для:
  - а) фіксування цін;
  - б) подання шахрайських заявок (тендери за змовою);
  - в) встановлення обмежень або квот; або
- с) спільного використання чи розділу ринків шляхом розподілу клієнтів, постачальників, територій або напрямів комерційної діяльності.
3. Співпрацювати зі слідчими антимонопольними органами влади шляхом надання, якомога швидше і повно, відповідей на їхні запити про інформацію, поряд з іншими заходами і відповідно до застосовного права і запобіжних заходів, а також шляхом розгляду можливості використання наявних інструментів, таких як відмова від зобов'язання щодо збереження конфіденційності, за необхідності, для сприяння ефективній співпраці між слідчими органами влади.
4. Регулярно сприяти поінформованості своїх працівників про важливість узгодження своєї діяльності з усіма чинними антимонопольними законами і нормативними актами, та, зокрема, готувати вище керівництво компанії стосовно питань, пов'язаних з конкуренцією.

XI. Оподаткування

1. Дуже важливо, щоб компанії фінансово підтримували країни, в яких вони розташовані, шляхом своєчасної оплати всіх своїх податкових зобов'язань. Зокрема, компанії повинні відповідати духу та літері податкового законодавства і нормативних актів країн, в яких вони здійснюють свою діяльність. Відповідність духу закону означає розуміння та дотримання наміру законодавства. Це не вимагає від компанії здійснення платежу понад суми, що вимагається на законних підставах, відповідно до такого тлумачення. Виконання податкових правил включає в себе такі заходи, як забезпечення відповідних органів влади своєчасною інформацією, яка є доцільною або вимагається законом для цілей правильного визначення розміру податків, які мають бути визначені у зв'язку з їх операціями, а також узгодження практик трансфертного ціноутворення з принципом незацікавленості.

2. Компанії повинні ставитися до управління податками і дотримання податкового законодавства як до важливих елементів контролю їх діяльності і більш широких систем управління ризиками. Зокрема, корпоративні ради директорів повинні прийняти стратегії управління податковими ризиками для забезпечення того, що фінансові, нормативні та пов'язані з репутацією ризики оподаткування будуть повною мірою виявлені та оцінені.

ДОДАТОК 2

СУПЕРЕЧЛИВІ ВИМОГИ

а) Загальні міркування

У контексті нового законодавства, дії в рамках існуючого законодавства або іншого здійснення правосуддя, яке може суперечити вимогами закону або встановленій політиці іншої країни-члена і призводити до суперечливих вимог, що нав'язуються багатонаціональним компаніям, відповідні країни-члени повинні:

i) Враховувати відповідні принципи міжнародного права;

ii) Докладати зусиль для уникнення або зведення до мінімуму таких конфліктів і проблем, які вони зумовлюють, шляхом слідування принципам помірності і стриманості, поваги та врахування інтересів інших країн-членів²;

iii) Повною мірою брати до уваги суверенітет і законні економічні, правоохоронні та інші інтереси інших країн-членів;

iv) Пам'ятати про важливість дотримання договірних зобов'язань і про можливий несприятливий вплив положень, які мають зворотну силу. Країни-члени повинні докладати всіх зусиль для сприяння співпраці як альтернативі односторонніх дій, щоб уникнути або звести до мінімуму суперечливі вимоги і проблеми, що виникають внаслідок таких дій. Країни-члени повинні за запитом консультувати одна одну і докладати всіх зусиль для досягнення взаємоприйнятних вирішень таких проблем.

б) Практичні підходи

Країни-члени визнали, що в більшості випадків ефективна співпраця може найкраще проводитися на двосторонній основі. З іншого боку, можуть траплятися випадки, коли багатосторонній підхід може бути більш ефективним. Тому країни-члени повинні бути

---

² Застосування принципу взаємності, як це розуміється в деяких країнах-членах, включає в себе дотримання такому підходу при здійсненні правосуддя.

готові:

- i) Розробляти взаємовигідні, практичні і належним чином захищені двосторонні угоди, формальні або неформальні, для повідомлення і консультування з іншими країнами-членами;
- ii) Швидко і доброзичливо давати відповіді на запити щодо повідомлення і двостороннього консультування на тимчасовій основі, подані будь-якою країною-членом, яка вважає, що її інтереси можуть бути порушені будь-якими зазначеними вище заходами, здійсненими іншою країною-членом, з якою вона не має таких двосторонніх домовленостей;
- iii) Інформувати інших зацікавлених країн-членів якомога швидше щодо нового законодавства або нормативних актів, запропонованих їх урядами, і прийняття яких має неабиякий потенціал для появи конфлікту з вимогами закону або встановленою політикою інших країн-членів і для виникнення суперечливих вимог, що застосовуються до багатонаціональних компаній;
- iv) Швидко і доброзичливо відповідати на запити інших країн-членів щодо консультацій в Комітеті з міжнародних інвестицій та багатонаціональних компаній або за допомогою інших взаємоприйнятних домовленостей. Такі консультації можуть бути полегшені за допомогою повідомлень на якомога ранньому етапі;
- v) Швидко і повною мірою розглядати пропозиції, які можуть бути висунуті іншими країнами-членами у рамках будь-яких таких консультацій, які можуть привести до зменшення або усунення конфліктів.

Ці процедури не застосовуються до тих аспектів обмежувальної ділової практики або інших питань, які є предметом існуючих домовленостей ОЕСР.

C(84)92 – Рішення Ради про міжнародні інвестиційні стимули і стримуючі фактори

17 травня 1984 року – C(84)92

РАДА,

БЕРУЧИ ДО УВАГИ Конвенцію про Організацію економічного співробітництва та розвитку від 14 грудня 1960 року і, зокрема, статті 2 (c), 2 (d), 2 (e), 3 і 5 (a);

БЕРУЧИ ДО УВАГИ Резолюцію Ради від 28 листопада 1979 року про повноваження Комітету з міжнародних інвестицій та багатонаціональних компаній [C(79)210(Final)];

ПРИЙМАЮЧИ ДО ВІДОМА Декларацію урядів країн-членів ОЕСР від 21 червня 1976 року про Міжнародні інвестиційні стимули та стримуючі фактори;

БЕРУЧИ ДО УВАГИ переглянуте Рішення Ради від 13 червня 1979 року про Міжнародні інвестиційні стимули і стримуючі фактори [C(79)145];

ВРАХОВУЮЧИ Доповідь про другий перегляд Декларації 1976 року та Рішень про Міжнародні інвестиції та багатонаціональні компанії [C/MIN(84)5(Final)];

**За пропозицією Комітету з міжнародних інвестицій та багатонаціональних компаній;
ПОСТАНОВЛЯЄ:**

1. Консультації повинні проходити у рамках Комітету з міжнародних інвестицій та багатонаціональних компаній на запит країни-члена, яка вважає, що її інтереси можуть постраждати від впливу на її потік прямих іноземних інвестицій заходів, вжитих іншою країною-членом, які передбачають значні офіційні стимули і стримуючі фактори для міжнародних прямих інвестицій. Повною мірою враховуючи національні економічні цілі таких заходів і без шкоди для політики, спрямованої на відшкодування регіональних диспропорцій, метою консультацій має бути розгляд можливості зведення таких наслідків до мінімуму.
2. Країни-члени можуть надавати, відповідно до консультаційних процедур, всю дозволена інформацію стосовно будь-яких заходів, які є предметом консультацій.
3. Комітет, може періодично запрошувати Консультативний комітет з підприємництва і промисловості ОЕСР (VIAC) і Консультативний комітет з профспілок ОЕСР (TUAC) для висловлення їх точки зору щодо питань, які стосуються міжнародних інвестиційних стимулів і стримуючих факторів, і повинен брати до уваги ці точки зору у своїх періодичних звітах для Ради.
4. Це Рішення має бути переглянуто не пізніше ніж через шість років. Комітет з міжнародних інвестицій та багатонаціональних компаній повинен вносити пропозиції для цієї мети, за необхідності.
5. Це Рішення замінює Рішення [C(79)145].

C(86)55/FINAL – Рекомендація Ради щодо положень країн-членів про національний режим компаній, контрольованих іноземним капіталом, у країнах-членах ОЕСР і на основі міркувань про громадський порядок та інтереси безпеки

16 липня 1986 року – C(86)55/FINAL

РАДА,

БЕРУЧИ ДО УВАГИ статтю 5 (b) Конвенції про Організацію економічного співробітництва та розвитку від 14 грудня 1960 року;

БЕРУЧИ ДО УВАГИ Декларацію про міжнародні інвестиції та багатонаціональні компанії урядів країн-членів ОЕСР від 21 червня 1976 року;

БЕРУЧИ ДО УВАГИ Доповідь про другий перегляд Декларації 1976 року та Рішення про Міжнародні інвестиції та багатонаціональні компанії 1984 року [C/MIN(84)5(Final)];

БЕРУЧИ ДО УВАГИ друге переглянуте Рішення Ради про національний режим [C(84)91] і, зокрема, пункт 4;

За пропозицією Комітету з міжнародних інвестицій та багатонаціональних компаній;

РЕКОМЕНДУЄ країнам-членам:

a) Щоб, з метою забезпечення підвищеної прозорості положень про національний режим, пов'язаних з громадським порядком та інтересами безпеки в результаті цієї перевірки, країни-члени у своєму повідомленні для Організації про положення надавали якомога більше інформації про повідомлені положення, зокрема, положення про допомогу і субсидії;

b) Щоб, у контексті можливих змін чи перевірок існуючих положень або при розгляді питання про запровадження нових положень, вони практикували стриманість у використанні обмеження щодо забезпечення національного режиму, передбаченого положеннями інструмента про громадський порядок та основні інтереси безпеки, спрямованого на обмеження їх положень, пов'язаних з громадським порядком та основними інтересами безпеки, до сфер, в яких домінують такі проблеми;

c) Щоб вони розглянули можливість внесення поправок у заходи на основі громадського порядку та істотних інтересів безпеки у спосіб, що дозволяє зменшити або уникнути прямий або опосередкований вплив цієї дискримінації щодо діяльності іноземних підприємств за межами такої сфери, де мають місце проблеми громадського порядку та істотних інтересів у сфері безпеки;

d) Щоб у сферах пільгового режиму місцевих компаній, таких як, зокрема, державні закупівлі, вони розглянули можливість обмеження діапазону такого пільгового режиму з метою розширення сфер, в яких компанії, контрольовані іноземним капіталом, мають недискримінаційний доступ до відповідних ринків;

e) Щоб у сферах, де накладені обмеження на діяльність компаній, контрольованих іноземним капіталом, з причин громадського порядку та основних інтересів безпеки, і, зокрема, у сферах, де такі компанії виключаються в повному обсязі, вони дослідили можливість застосування альтернативних положень, що дозволили б їм досягти своїх цілей стосовно громадського порядку та основних інтересів безпеки, а також дозволили б компаніям, контрольованим іноземним капіталом, працювати у відповідних країнах.

С(87)76/FINAL – Рекомендація Ради щодо винятків з національного режиму країн-членів та пов'язаних з національним режимом положень стосовно інвестиційної діяльності заснованих компаній, контрольованих іноземним капіталом

10 липня 1987 року – С(87)76/FINAL

РАДА,

БЕРУЧИ ДО УВАГИ статтю 5 (b) Конвенції про Організацію економічного співробітництва та розвитку від 14 грудня 1960 року;

БЕРУЧИ ДО УВАГИ Декларацію про міжнародні інвестиції та багатонаціональні компанії урядів країн-членів ОЕСР від 21 червня 1976 року;

БЕРУЧИ ДО УВАГИ Доповідь 1984 року про другий перегляд Декларації 1976 року та Рішень про Міжнародні інвестиції та багатонаціональні компанії 1984 року [С/MIN(84)5(Final)];

БЕРУЧИ ДО УВАГИ друге переглянуте Рішення Ради про національний режим [С(84)91] і, зокрема, пункт 4;

БЕРУЧИ ДО УВАГИ Рекомендацію Ради [С(86)55/FINAL] щодо положень країн-членів стосовно національного режиму компаній, контрольованих іноземним капіталом, у країнах-членах ОЕСР та на основі міркувань про громадський порядок та основні інтереси безпеки;

БЕРУЧИ ДО УВАГИ важливість сфери і діапазону діяльності, охопленої винятками з національного режиму та пов'язаними з національним режимом положеннями стосовно інвестиційної діяльності заснованих компаній, контрольованих іноземним капіталом, в тому, що вони становлять найбільшу категорію винятків з національного режиму та пов'язаних з національним режимом положень, підтримуваних країнами-членами, а також представляють собою категорію положень, які на думку Консультативного комітету з підприємництва та промисловості ОЕСР (ВІАС) завжди становили серйозні перешкоди і труднощі для бізнесу;

БЕРУЧИ ДО УВАГИ той факт, що деякі країни-члени в останні роки вже вжили заходів, що призвели до значного розширення сфери застосування національного режиму для інвестиційної діяльності заснованих компаній, контрольованих іноземним капіталом, і що низка країн-членів поки що вживають таких заходів;

БЕРУЧИ ДО УВАГИ той факт, що хоча деякі країни могли повідомити про декілька або взагалі відсутність таких винятків з національного режиму або пов'язаних з національним режимом положень стосовно конкретних секторів або підсекторів, все-таки можуть існувати сфери, охоплені положеннями, мотивованими громадським порядком та основними інтересами безпеки, та/або сфери, охоплені державними монополіями, які перешкоджають чи обмежують інвестиційну діяльність заснованих компаній, контрольованих іноземним капіталом, у такі сектори чи підсектори;

БЕРУЧИ ДО УВАГИ той факт, що у світлі занепокоєння і значних зусиль та прогресу, серед країн-членів ОЕСР та в інших країнах, у напрямку до лібералізації обмежень у секторі послуг, до сектору послуг застосовується велика кількість винятків з національного режиму та пов'язаних з національним режимом положень стосовно інвестиційної діяльності заснованих компаній, контрольованих іноземним капіталом, повідомлених країнами-членами;

БЕРУЧИ ДО УВАГИ важливість, що надається Організацією принципу національного режиму у цій сфері, з огляду на низку винятків з національного режиму та пов'язаних з національним режимом положень, які розглядаються у цій перевірці стосовно придбань, а також у світлі останніх тенденцій і можливих відповідей країн-членів щодо нової

політики в цьому відношенні;

БЕРУЧИ ДО УВАГИ той факт, що хоча ця перевірка сприяла підвищенню прозорості положень, пов'язаних з інвестиційною діяльністю заснованих компаній, контрольованих іноземним капіталом, все ще існує необхідність подальшого поліпшення в цій сфері, зокрема, стосовно мотивацій для винятків з національного режиму та пов'язаних з національним режимом положень і стосовно винятків з національного режиму та пов'язаних з національним режимом положень стосовно, між іншим, сектору телекомунікацій;

БЕРУЧИ ДО УВАГИ той факт, що, у зв'язку з цим, існує загальна потреба у більшій ясності та передбачуваності обсягу і сфери застосування положень країн-членів, пов'язаних з національним режимом, і стосовно інвестиційної діяльності заснованих компаній, контрольованих іноземним капіталом;

БЕРУЧИ ДО УВАГИ той факт, що конкретні зазначені нижче положення можуть мати різний ступінь обмеженості стосовно національного режиму, а також що певна кількість заходів, підтримуваних конкретною країною-членом, не може сама по собі належним чином вказувати на ступінь обмеженості політики такої країни-члена у сфері інвестиційної діяльності заснованих компаній, контрольованих іноземним капіталом;

За пропозицією Комітету з міжнародних інвестицій і багатонаціональних компаній;

РЕКОМЕНДУЄ країнам-членам:

а) переглянути всю сукупність своїх винятків з національного режиму та пов'язаних з національним режимом положень у категорії, яка перевіряється, зокрема винятків до неї, а також розглянути можливість усунення або послаблення винятків з національного режиму та пов'язаних з національним режимом положень, можливо, шляхом прийняття альтернативних засобів досягнення своїх цілей у спосіб, що узгоджується з принципом національного режиму, і, зокрема, обмежити сферу застосування винятків з національного режиму і пов'язаних з національним режимом положень у категорії інвестиційної діяльності заснованих компаній, контрольованих іноземним капіталом, лише сферами, які є особливо важливими та цікавими; при цьому країни-члени повинні приділяти пріоритетну увагу виняткам у тих сферах, де більшість країн-членів не вважають за необхідне підтримувати обмеження, та виняткам з національного режиму стосовно сектору послуг, забезпечуючи, що застосування таких винятків з національного режиму на підставах пруденційних інтересів або інтересів споживачів обмежуватиметься тими сферами, де переважають ці проблеми;

б) Перевірити загальні (тобто міжсекторні) винятки з національного режиму, які обмежують інвестиційну діяльність компаній, контрольованих іноземним капіталом, з метою оцінки можливості внесення змін у такі загальні винятки та їх заміни, якщо доцільно, такими, що охоплюють тільки сектори або діяльність, де домінують проблеми чи інтереси країни-члена; ця рекомендація особливо стосується:

- Австралії, по відношенню до її положень, які вимагають дозволу на придбання вітчизняних фірм із загальним обсягом активів 5 мільйонів австралійських доларів чи більше (3 мільйони австралійських доларів для нерухомості у сільській місцевості), а також які вимагають дозволу на заснування нових підприємств із загальним обсягом інвестицій у розмірі 10 мільйонів австралійських доларів чи більше;
- Бельгії, по відношенню до її положення, яке вимагає попереднього дозволу на публічні пропозиції про поглинання публічних компаній підприємствами під контролем країн, які не є членами ЄС;
- Канади, по відношенню до її положення, яке вимагає перегляду чистої вигоди для Канади від усіх значних придбань;

- Фінляндії, по відношенню до її положень, які вимагають дозволу на заснування компанії, частки участі у розмірі понад 20 відсотків у фінських компаніях і лізинг (понад два роки) нерухомого майна;
  - Франції, по відношенню до її положення, яке вимагає повідомлення про всі інвестиції, повідомлення з правом перенесення створення та придбання частки участі у розмірі менше 10 мільйонів французьких франків французькими компаніями під контролем країн, які не є членами ЄС, і яке вимагає дозволу на такі інвестиції (крім інвестицій у нерухомість), які перевищують 10 мільйонів французьких франків, французькими компаніями під контролем країн, які не є членами ЄС;
  - Люксембургу, по відношенню до його положення, яке вимагає дозволу на публічні пропозиції про поглинання публічних компаній підприємствами під контролем країн, які не є членами ЄС;
  - Нової Зеландії, по відношенню до її положень, які вимагають дозволу на всі інвестиції, пов'язані зі створенням нового підприємства або поширенням до непов'язаних сфер і поглинанням існуючого підприємства, понад певних граничних значень;
  - Норвегії, по відношенню до її положень, які вимагають поступок для оренди або купівлі нерухомості, придбання акціонерного капіталу у розмірі понад 10 відсотків у компанії, що володіє певними договорами оренди, і купівлю електроенергії у кількості понад 5 000 кВт;
  - Португалії, по відношенню до її положення, яке вимагає повідомлення про всі інвестиції, а також повідомлення з правом відмови для створіння і придбання португальських компаній компаніями під контролем країн, які не є членами ЄС (за винятком, в принципі, придбань, де менше 20 відсотків акціонерного капіталу належить компаніям, контрольованим іноземним капіталом, при цьому такі інвестиції підлягають реєстрації);
  - Швеції, по відношенню до її положення, яке вимагає дозволу на придбання часток участі у шведських корпораціях і партнерствах, що перевищують певні рівні (10, 20, 40, 50 відсотків);
  - Туреччини, по відношенню до її положення, яке вимагає дозволу на інвестиції понад 50 мільйонів доларів; та
  - Сполучених Штатів Америки, по відношенню до їх положень про заборону на рівні держави або накладення обмежень на право власності на землю;
- с) Вивчати у сферах, де винятки з національного режиму виключають, повністю або значною мірою, засновані компанії, контрольовані іноземним капіталом, з певних секторів чи видів діяльності, можливість внесення змін у такі винятки з національного режиму у спосіб, який дозволив би таким компаніям певний або більший ступінь участі у такій діяльності чи операціях; ця рекомендація особливо стосується:
- Австрії, по відношенню до її положення, яке забороняє іноземним банкам управляти або брати участь в андеррайтингу випусків цінних паперів;
  - Канади, по відношенню до її положень, які забороняють пряме придбання існуючих канадських фірм, які займаються діяльністю в галузі книговидання та розповсюдження, а також встановлюють умови щодо непрямого придбання таких фірм, накладають умови щодо громадянства або контрольованого пакета канадських акцій у ліцензійних вимогах для видобутку нафти і газу (лише прикордонна територія Канади), видобутку урану і переробки корисних копалин (лише північно-західні території) та забороняють контрольний пакет акцій у контрольованих та зареєстрованих в Канаді страхових, трастових, кредитних та інвестиційних компаніях і торгівлю цінними паперами (Онтаріо);
  - Фінляндії, по відношенню до її положень, які забороняють або суворо обмежують участь у компаніях з виробництва енергії, видобутку корисних копалин, випуску цінних паперів,

житла, аудиторських фірмах, та взагалі обмежують іноземну частку участі у фінських комерційних та іпотечних банках і фінансових компаніях;

- Японії, по відношенню до її положень, які обмежують частку участі компаній, контрольованих іноземним капіталом, зокрема, у гірничодобувній і нафтовій промисловості;
  - Нової Зеландії, по відношенню до її положення, яке вимагає дозволу на інвестиції для експлуатації природних ресурсів;
  - Норвегії, по відношенню до її положень, які обмежують банківську діяльність іноземних банків до філій з повною або частковою часткою участі, забороняють іноземним банкам видавати субординовані кредити та вимагають вітчизняного контрольного пакета акцій у фінансових компаніях;
  - Португалії, по відношенню до її положення, яке обмежує інвестиції підприємствами з іноземною участю у кіноіндустрії;
  - Швеції, по відношенню до її положення, яке забороняє придбання часток участі у місцевих банках або акцій у місцевих фінансових або брокерських компаніях;
  - Швейцарії, по відношенню до її положення, яке обмежує розповсюдження кінокартин до місцевих компаній;
  - Туреччини, по відношенню до її положень, які вимагають дозволу на заснування банку, обмежують кількість філій іноземних банків і забороняють участь у роздрібній торгівлі;
- d) Докладати всіх зусиль для забезпечення, якщо положення, які стосуються інвестиційної діяльності заснованих компаній, контрольованих іноземним капіталом, застосовуються на субнаціональних рівнях, того, що застосування вищезазначених рекомендацій, вказаних у підпунктах з а) по с) вище, буде розширено до таких рівнів.

C(88)41/FINAL – Рекомендація Ради щодо винятків з національного режиму країн-членів та пов'язаних з національним режимом положень стосовно сектору послуг

22 лютого 1989 року – C(88)41/FINAL

РАДА,

БЕРУЧИ ДО УВАГИ статтю 5 (b) Конвенції про Організацію економічного співробітництва та розвитку від 14 грудня 1960 року;

БЕРУЧИ ДО УВАГИ Декларацію про міжнародні інвестиції та багатонаціональні компанії урядів країн-членів ОЕСР від 21 червня 1976 року;

БЕРУЧИ ДО УВАГИ Доповідь про другий перегляд Декларації 1976 року та Рішення про Міжнародні інвестиції та багатонаціональні компанії 1984 року [C/MIN(84)5(Final)];

БЕРУЧИ ДО УВАГИ друге переглянуте Рішення Ради від 17 травня 1984 року про національний режим [C(84)91] і, зокрема, пункт 4;

БЕРУЧИ ДО УВАГИ Рекомендацію Ради від 16 липня 1986 року щодо положень країн-членів про національний режим компаній, контрольованих іноземним капіталом, у країнах-членах ОЕСР та на основі міркувань щодо громадського порядку та основних інтересів безпеки [C(86)55/(Final)];

БЕРУЧИ ДО УВАГИ Рекомендацію Ради від 10 липня 1987 року про винятки з національного режиму країн-членів та пов'язані з національним режимом положення стосовно інвестиційної діяльності заснованих компаній, контрольованих іноземним капіталом, та, зокрема, пункт а) [C(87)76/(Final)];

БЕРУЧИ ДО УВАГИ низку винятків та пов'язаних з національним режимом положень, підтримуваних країнами-членами у секторі послуг і охоплених у цій Рекомендації або в Рекомендаціях, зазначених у попередньому абзаці, а також важливість, яку надає ОЕСР лібералізації міжнародних послуг і, зокрема, принципу національного режиму у цьому контексті;

БЕРУЧИ ДО УВАГИ той факт, що хоча деякі країни могли повідомити про кілька або взагалі про відсутність таких винятків з національного режиму або пов'язаних з національним режимом положень стосовно певних секторів чи підсекторів послуг, все-таки можуть існувати сфери, охоплені положеннями, мотивованими громадським порядком і основними інтересами безпеки, та/або сфери, охоплені державними монополіями, які запобігають або обмежують інвестиційну діяльність компаній, контрольованих іноземним капіталом, у такі сектори чи підсектори;

БЕРУЧИ ДО УВАГИ той факт, що положення, які розглядаються в цій перевірці, можуть мати різні ступені обмеженості по відношенню до національного режиму, і що низка положень, підтримуваних конкретною країною-членом, не можуть самі по собі належним чином вказувати на ступінь обмеженості політики такої країни-члена стосовно сектору послуг;

БЕРУЧИ ДО УВАГИ той факт, що хоча ця перевірка сприяла поліпшенню прозорості положень, підтримуваних країнами-членами у категорії, що розглядається, все ще існує потреба у подальшому вдосконаленні у цьому відношенні, зокрема стосовно більшої ясності та передбачуваності масштабу і сфери застосування положень, коли вони застосовуються до сектору послуг, а також до мотивацій для положень, які розглядаються в цій перевірці, зокрема, по відношенню до відповідних положень у певних секторах послуг, таких як комп'ютерні та інформаційні послуги або транспортні послуги;

За пропозицією Комітету з міжнародних інвестицій і багатонаціональних компаній;

РЕКОМЕНДУЄ країнам-членам:

а) Переглянути всю сукупність своїх винятків з національного режиму та пов'язаних з національним режимом положень, які застосовуються до сектору послуг, включаючи як міжсекторні, так і характерні для конкретного сектора положення, з метою вивчення можливості усунення або послаблення таких положень, можливо, шляхом застосування альтернативних засобів досягнення їх цілей у спосіб, який може узгоджуватися з принципом національного режиму; при цьому країни-члени повинні приділяти пріоритетну увагу:

- Обмеженню масштабу і сфери застосування винятків з національного режиму, які впливають на сектор послуг, лише до сфер, які є особливо важливими і цікавими;
- Виняткам, які виключають, повністю або значною мірою, компанії, контрольовані іноземним капіталом, з певних секторів або діяльності, або які мають значні обмежувальні наслідки для низки секторів;
- Та сферам, де більшість країн-членів не вважають за необхідне підтримувати пов'язані з національним режимом положення;

б) Повною мірою враховувати, у контексті можливих переглядів чи змін в існуючих положеннях або при розгляді необхідності впровадження нових положень, які стосуються сектору послуг, цілі інструмента про національний режим і вимагати забезпечення того, що такі зміни не призведуть до впровадження нових винятків з національного режиму; при цьому країни-члени повинні приділяти особливу увагу забезпеченню того, що рухи у напрямі приватизації діяльності у секторі послуг призведуть до збільшення можливостей як для вітчизняних компаній, так і для компаній, контрольованих іноземним капіталом, інвестувати у таку діяльність, а також до розширення сфери застосування національного режиму;

с) Приділяти особливу увагу застосуванню вищезазначених рекомендацій по відношенню до перелічених нижче положень:

i) У секторі банківської, страхової, фінансової та суміжної діяльності:

- **Канада (Альберта)**, по відношенню до її положення, яке надає пріоритет підприємствам, що перебувають у власності та у віданні канадських громадян, які є резидентами цієї провінції, при наданні позик та допомоги;
- **Нова Зеландія**, по відношенню до її положення, яке передбачає дискримінаційне ставлення до філій іноземних підприємств при оцінці оподаткованого доходу у сфері страхування;

ii) У транспортному секторі:

- **Нова Зеландія**, по відношенню до її положення, яке передбачає дискримінаційне ставлення до заснованих компаній, контрольованих іноземним капіталом, при оцінці оподаткованого доходу у сфері судноплавства;

iii) У секторі засобів масової інформації, телебачення, радіомовлення, кіноіндустрії та суміжної діяльності:

- **Канада (Квебек)**, по відношенню до її положення, яке обмежує субсидії для публікації або розповсюдження книг до компаній, 50 відсотків капіталу яких належить канадським громадянам або які зареєстровані у Квебеку;
- **Італія**, по відношенню до її положення, яке обмежує допомогу та субсидії для італійської кіноіндустрії або спільного виробництва до компаній з країн, які мають договори про спільне виробництво, а також обмеження субсидій для обробки і розповсюдження фільмів до італійських компаній;
- **Нова Зеландія**, по відношенню до її положення, яке обмежує спеціальне ставлення до

оцінки оподаткованого доходу у сфері кіноіндустрії до місцевих компаній;

- **Швейцарія**, по відношенню до її положення, яке обмежує субсидії для виробництва фільмів до швейцарських компаній, або, виходячи з міркувань щодо взаємності, коли іноземна частка участі становить менше 50 відсотків;

iv) У секторі комп'ютерних послуг і комунікацій:

- **Норвегія**, по відношенню до пільгового розміщення контрактів про дослідження і розробки у сфері управління телекомунікаціями з норвезькими компаніями або науково-дослідними інститутами;

v) У секторі туризму, відпочинку, земельної і суміжної діяльності:

- **Ісландія**, по відношенню до її положень, які стосуються надання фінансової допомоги та/або гарантій у секторі туризму;

- **Нова Зеландія**, по відношенню до її положень, які стосуються надання фінансової допомоги та/або гарантій у секторі туризму;

- **Канада**, по відношенню до її положень, які накладають мито на передачу земельної ділянки лише на нерезидентів (Квебек) і які накладають більш високий податок на передачу землі, придбаної нерезидентами (Онтаріо);

vi) У секторі консультативних або інших послуг:

- **Канада**, по відношенню до її положень, які стосуються надання контрактів про консультативні послуги Канадського агентства міжнародного розвитку підприємствам, принаймні 51 відсоток частки участі яких належить на праві власності канадським громадянам, і присудження контрактів про рекламні послуги (Онтаріо) канадським компаніям;

- **Сполучене Королівство**, по відношенню до його положення, яке обмежує призначення консультантів за Програмою міжнародної допомоги; та

- **Сполучені Штати Америки**, по відношенню до їх положення, яке стосується часток участі та інших вимог прийнятності для фінансування контрактів про надання технічних послуг під контролем Агентства міжнародного розвитку США;

d) Приділяти увагу застосуванню вищевказаних зауважень і рекомендацій їх територіальними адміністративними одиницями.

С(88)131/FINAL – Рекомендація Ради щодо винятків з національного режиму країн-членів та пов'язаних з національним режимом положень у категорії офіційної допомоги та субсидій

11 квітня 1989 року – С(88)131/FINAL

РАДА,

БЕРУЧИ ДО УВАГИ статтю 5 (b) Конвенції про Організацію економічного співробітництва та розвитку від 14 грудня 1960 року;

БЕРУЧИ ДО УВАГИ Декларацію про міжнародні інвестиції та багатонаціональні компанії урядів країн-членів ОЕСР від 21 червня 1976 року;

БЕРУЧИ ДО УВАГИ Доповідь про другий перегляд Декларації 1976 року та Рішення про Міжнародні інвестиції та багатонаціональні компанії 1984 року [С/MIN(84)5(Final)];

БЕРУЧИ ДО УВАГИ друге переглянуте Рішення Ради від 17 травня 1984 року про національний режим [С(84)91] і, зокрема, пункт 4;

БЕРУЧИ ДО УВАГИ Рекомендацію Ради від 16 липня 1986 року про положення країн-членів стосовно національного режиму компаній, контрольованих іноземним капіталом, у країнах-членах ОЕСР і на основі міркувань щодо громадського порядку та основних інтересів безпеки [С(86)55/(Final)], коли йдеться про офіційну допомогу та субсидії;

БЕРУЧИ ДО УВАГИ Рекомендацію Ради від 22 лютого 1989 року про положення країн-членів стосовно національного режиму компаній, контрольованих іноземним капіталом, у країнах-членах стосовно сектору послуг [С(88)41/(Final)], коли йдеться про офіційну допомогу та субсидії;

БЕРУЧИ ДО УВАГИ той факт, що положення, які розглядаються в цій перевірці, можуть мати різні ступені обмеженості по відношенню до національного режиму, і що низка положень, підтримуваних конкретно країною-членом, не можуть самі по собі належним чином вказувати на ступінь обмеженості політики такої країни-члена стосовно офіційної допомоги та субсидій;

БЕРУЧИ ДО УВАГИ результати роботи і точку зору Організації щодо питань, які стосуються державної допомоги підприємствам;

БЕРУЧИ ДО УВАГИ той факт, що хоча ця перевірка сприяла поліпшенню прозорості положень, підтримуваних країнами-членами у категорії, що розглядається, все ще існує потреба у подальшому вдосконаленні у цьому відношенні, зокрема, стосовно сфер, де держава має значну частку участі у підприємствах, та стосовно більшої ясності і передбачуваності характеру, масштабу і вартості дискримінаційної допомоги та субсидій;

За пропозицією Комітету з міжнародних інвестицій і багатонаціональних компаній;

РЕКОМЕНДУЄ країнам-членам:

а) Переглянути всю сукупність їх винятків з національного режиму у категорії офіційної допомоги та субсидій, з метою вивчення можливості усунення або послаблення таких положень, можливо, шляхом ухвалення альтернативних засобів досягнення їх цілей у спосіб, який може узгоджуватися з принципом національного режиму; при цьому країни-члени повинні приділяти пріоритетну увагу обмеженню масштабу і сфери застосування положень, які можуть мати значні руйнівні наслідки або які значною мірою загрожують здатності компаній, контрольованих іноземним капіталом, конкурувати на рівних умовах з їх вітчизняними колегами;

б) Приділяти особливу увагу застосуванню вищезазначених рекомендацій по відношенню до перелічених нижче положень:

- **Канада**, по відношенню до її положень у секторі сільського господарства, які стосуються обмеження стабілізаційних платежів до канадських корпорацій з контрольним пакетом акцій (федеральний рівень), недоступності позик та гарантій позик корпораціям, якщо іноземна частка участі перевищує 20 відсотків (Альберта), а також виключення осіб, які не є громадянами, з фінансової допомоги (Саскачеван);
  - **Нова Зеландія**, по відношенню до її положення, яке обмежує податкові пільги у гірничодобувному секторі до резидентів;
  - **Сполучене Королівство**, по відношенню до його положення, яке передбачає надання допомоги відповідним британським фірмам;
  - **Сполучені Штати Америки**, по відношенню до їх міжсекторного положення, яке обмежує право на купівлю страховки або гарантій Іноземної корпорації приватних інвестицій до місцевих компаній; та її положення у сфері сільського господарства, яке виключає іноземні підприємства з екстрених або інших державних позик;
- с) Повною мірою враховувати, у контексті можливих переглядів чи змін в існуючих положеннях або при розгляді необхідності впровадження нових положень, цілі інструмента про національний режим, та вимагати забезпечення того, що такі зміни не призведуть до впровадження нових винятків з національного режиму;
- d) Приділяти увагу застосуванню вищевказаних зауважень і рекомендацій на рівні їх територіальних адміністративних одиниць.

C(89)76/FINAL – Рекомендація Ради щодо винятків з національного режиму країн-членів та пов'язаних з національним режимом положень стосовно доступу до місцевих банківських позик та ринку капіталу

1 грудня 1989 року – C(89)76/FINAL

РАДА,

БЕРУЧИ ДО УВАГИ статтю 5 (b) Конвенції про Організацію економічного співробітництва та розвитку від 14 грудня 1960 року;

БЕРУЧИ ДО УВАГИ Декларацію про міжнародні інвестиції та багатонаціональні компанії урядів країн-членів ОЕСР від 21 червня 1976 року;

БЕРУЧИ ДО УВАГИ Доповідь про другий перегляд Декларації 1976 року та Рішення про Міжнародні інвестиції та багатонаціональні компанії 1984 року [C/MIN(84)5(Final)];

БЕРУЧИ ДО УВАГИ друге переглянуте Рішення Ради про національний режим [C(84)91] і, зокрема, пункт 4;

БЕРУЧИ ДО УВАГИ Рекомендацію Ради від 16 липня 1986 року щодо положень країн-членів про національний режим компаній, контрольованих іноземним капіталом, у країнах-членах ОЕСР і на основі міркувань щодо громадського порядку та основних інтересів безпеки [C(86)55/(Final)];

БЕРУЧИ ДО УВАГИ Рекомендацію Ради від 10 липня 1987 року щодо винятків з національного режиму країн-членів та пов'язаних з національним режимом положень про інвестиційну діяльність заснованих компаній, контрольованих іноземним капіталом [C(87)76/(Final)],

БЕРУЧИ ДО УВАГИ той факт, що певна кількість країн-членів за останній час вже скасували обмежувальні положення стосовно доступу до місцевих банківських позик і ринку капіталу, і таким чином розширили сферу застосування національного режиму в цій сфері;

За пропозицією Комітету з міжнародних інвестицій і багатонаціональних компаній;

РЕКОМЕНДУЄ, щоб:

a) Ірландія, по відношенню до її положення, відповідно до якого місцеві фінансові установи не можуть, без попереднього дозволу, надати позику у вітчизняній валюті для фінансування основних засобів підприємствам, що контролюються громадянами, які не є громадянами ЄС, переглянула цей виняток з національного режиму з метою вивчення можливості усунення або пом'якшення цього положення, можливо, шляхом ухвалення альтернативних засобів досягнення своїх цілей у спосіб, який може узгоджуватися з принципом національного режиму;

b) Країни-члени повною мірою враховували, у контексті можливих переглядів чи змін в існуючих положеннях або при розгляді питання про необхідність впровадження нових положень, цілі інструмента про національний режим, і щоб вони вимагали забезпечення того, що такі зміни не призведуть до впровадження нових винятків з національного режиму;

c) Країни-члени приділяли увагу застосуванню вищезазначеного зауваження та рекомендацій на рівні територіальних адміністративних одиниць.

С(91)73 – Рішення Ради про суперечливі вимоги, які накладаються на багатонаціональні компанії

5 червня 1991 року – С(91)73

РАДА,

БЕРУЧИ ДО УВАГИ Конвенцію про Організацію економічного співробітництва та розвитку від 14 грудня 1960 року і, зокрема, статті 2 (d), 3 і 5 (a);

БЕРУЧИ ДО УВАГИ Резолюцію Ради від 13 грудня 1984 про Повноваження Комітету з міжнародних інвестицій та багатонаціональних компаній і, зокрема, пункт 2 [С(84)171(Final)];

ПАМ'ЯТАЮЧИ, що Рада на рівні міністрів схвалила Висновки і Рекомендації Доповіді про другий перегляд Декларації 1976 року та Рішення з міжнародних інвестицій та багатонаціональних компаній [С/MIN(84)5(Final)] і, зокрема, розділ у такій Доповіді, в якому йдеться про суперечливі вимоги;

ПРИЙМАЮЧИ ДО ВІДОМА Декларацію урядів країн-членів ОЕСР від 21 червня 1976 року (переглянута 4-5 червня 1991 року), в якій вони спільно рекомендують країнам-членам співпрацювати з метою уникнення або зведення до мінімуму суперечливих вимог, що накладаються на багатонаціональні компанії;

ВИЗНАЮЧИ доцільність підтримання процедур, за допомогою яких можуть надаватися консультації щодо питань, пов'язаних із суперечливими вимогами;

ВИЗНАЮЧИ, що, хоча двостороння і багатостороння співпраця має бути зміцнена, коли багатонаціональні компанії підпорядковуються суперечливим вимогам, ефективна співпраця у вирішенні проблем, які впливають з цього, якнайкраще може здійснюватися у більшості випадків на двосторонньому рівні, але можуть бути випадки, коли багатосторонній підхід буде більш ефективним;

За пропозицією Комітету з міжнародних інвестицій та багатонаціональних підприємств;

ПОСТАНОВЛЯЄ:

1. Країни-члени можуть вимагати проведення консультацій у Комітеті щодо будь-якої проблеми, яка виникає на підставі того, що багатонаціональні компанії підпорядковуються суперечливим вимогам. Відповідні країни-члени повинні вчасно і доброзичливо розглянути запити країн-членів щодо проведення консультацій у Комітеті або через інші взаємоприйнятні домовленості, при цьому розуміючи, що такі консультації можуть бути полегшені завдяки наданню повідомлення на якомога ранньому етапі. Відповідні країни-члени повинні співпрацювати у дусі доброї волі з метою вирішення таких проблем в рамках Комітету або через інші взаємоприйнятні домовленості.
2. Комітет повинен і надалі бути форумом для розгляду питання про суперечливі вимоги, у тому числі, за необхідності, національних і міжнародних правових принципів.
3. Країни-члени повинні надавати Комітеті сприяння у проведенні періодичних переглядів досвіду з питань, пов'язаних із суперечливими вимогами.
4. Комітет періодично може запрошувати Консультативний комітет з підприємництва і промисловості ОЕСР (ВІАС) і Консультативний комітет з профспілок ОЕСР (ТУАС) для висловлення їх точки зору щодо питань, пов'язаних із суперечливими вимогами.
5. Це Рішення має бути переглянуто не пізніше 1997 року. Комітет вносить пропозиції щодо цього, за необхідності.
6. Пункти з 7 по 10 Рішення про Настанови для багатонаціональних компаній [С(84)90]

скасовані.

C(91)147/FINAL - Третє переглянуте рішення Ради щодо національного режиму

12 грудня 1991 року – C(91)147/FINAL

в редакції від

9 грудня 2004 року - C(2004)147
16 грудня 2004 року - C(2004)159
10 травня 2007 року - C(2007)51
17 липня 2008 року - C(2008)114
16 липня 2009 року - C(2009)95/CORR1
16 липня 2009 року - C(2009)95/ANN2
26 листопада 2009 року - C(2009)143
15 грудня 2009 року - C(2009)186
10 травня 2010 року - C(2010)76
10 травня 2010 року - C(2010)46
22 листопада 2011 року - C(2011)140
16 квітня 2012 року - C(2012)79
17 липня 2012 року - C(2010)66/FINAL

РАДА,

БЕРУЧИ ДО УВАГИ Конвенцію про організацію економічного співробітництва та розвитку від 14 грудня 1960 року і, зокрема, статті 2 (c), 2 (d), 3 і 5 (a);

БЕРУЧИ ДО УВАГИ Резолюцію Ради від 13 грудня 1984 року про Повноваження Комітету з міжнародних інвестицій та багатонаціональних компаній [C(84)171(Final)];

БЕРУЧИ ДО УВАГИ Розділ про національний режим Декларації урядів країн-членів ОЕСР від 21 червня 1976 року про міжнародні інвестиції та багатонаціональні підприємства (надалі – «Декларація»);

БЕРУЧИ ДО УВАГИ друге переглянуте Рішення Ради від 17 травня 1984 року про національний режим [C(84)91];

БЕРУЧИ ДО УВАГИ Доповідь про зміцнення процедур відповідно до інструмента про національний режим Комітетом з міжнародних інвестицій та багатонаціональних компаній [C(91)147 та Поправку 1];

ВВАЖАЮЧИ доцільним зміцнення процедур, встановлених у межах Організації, для перегляду законів, нормативних актів та адміністративної практики (надалі – «положення»), які відходять від національного режиму, як визначено в Декларації (надалі – «національний режим»);

За пропозицією Комітету з міжнародних інвестицій та багатонаціональних компаній;

ПОСТАНОВЛЯЄ:

Друге переглянуте Рішення Ради від 17 травня 1984 року про національний режим [C(84)91] скасовується і замінюється таким:

Стаття 1: Повідомлення

а) Члени³ повідомляють Організації про всі положення, які складають винятки з національного режиму, протягом 60 днів з моменту їх ухвалення та про будь-які інші положення, які мають відношення до національного режиму. Усі винятки мають бути викладені у Додатку А до цього Рішення.

б) Члени повідомляють Організації протягом 60 днів з моменту впровадження будь-яких змін у положеннях, передбачених у пункті (а).

³ У контексті цього Рішення термін «члени» означає всі сторони Рішення.

с) Організація розглядає повідомлення, надані їй відповідно до пунктів а) та б), з метою визначення того, чи виконує кожна держава-член свої зобов'язання за Декларацією.

Стаття 2: Перевірка

а) Організація перевіряє кожен виняток, поданий будь-яким членом, та інші положення, повідомлені відповідно до статті 1, через проміжки часу, які мають бути визначені Організацією. Проте, такі проміжки часу не повинні перевищувати трьох років, якщо Рада не прийме іншого рішення.

б) Кожна держава-член повідомляє Організації про періодичну перевірку, передбачену у пункті а), незалежно від того, чи бажає вона підтримувати будь-який виняток, поданий нею відповідно до статті 1, і якщо так, зазначити причини цього.

с) Перевірки, передбачені у пункті а), мають бути спрямовані на подання відповідних пропозицій, призначених для надання допомоги країнам-членам у відкритті своїх винятків.

д) Перевірки, передбачені у пункті а), є перевірками країн, в яких всі винятки, подані будь-яким членом, охоплюються однією перевіркою.

е) Незважаючи на пункт д), перевірки, передбачені у пункті а), можуть фокусуватися на конкретних типах або групах положень, що являють особливий інтерес, коли будуть визначені Організацією.

Стаття 3: Звернення до Організації

а) Якщо будь-який член вважає, що інший член, всупереч своїм зобов'язанням щодо національного режиму, зберіг, впровадив або повторно впровадив положення, і якщо він вважає що йому завдали цим шкоди, він може звернутися до Організації.

б) Той факт, що справа перебуває на розгляді Організації, не є перешкодою для члена, який звернувся до Організації, вступити у двостороннє обговорення цього питання з іншим членом.

Стаття 4: Комітет з міжнародних інвестицій та багатонаціональних компаній: Загальні цілі

а) Комітет з міжнародних інвестицій та багатонаціональних компаній (надалі – «Комітет») розглядає всі питання, що стосуються тлумачення або реалізації положень Декларації або Актів Ради, що стосуються національного режиму, і повідомляє про свої висновки з цього питання Раді.

б) Комітет повинен надавати Раді будь-які відповідні пропозиції у зв'язку з його цілями, визначеними у пункті а), і, зокрема, у зв'язку зі скасуванням положень, які становлять винятки з національного режиму.

Стаття 5: Комітет з міжнародних інвестицій та багатонаціональних компаній: Спеціальні цілі

а) Комітет:

i) Розглядає, відповідно до пунктів а) і б) статті 2, кожен виняток, про який було повідомлено Організації, і робить, у разі необхідності, відповідні пропозиції, щоб допомогти членам відкликати свої винятки;

ii) Розглядає, відповідно до статті 1, повідомлення, подані Організації;

iii) Розглядає звернення, подані Організації відповідно до положень Статті 3;

iv) Виступає як форум для консультацій, на запит будь-якого члена, щодо будь-якого питання, пов'язаного з Декларацією та її реалізацією.

b) Комітет може періодично запрошувати Консультативний комітет з підприємництва і промисловості ОЕСР (ВІАС) і Консультативний комітет з профспілок ОЕСР (ТУАС) для висловлення своєї точки зору з питань, пов'язаних з національним режимом, та брати до уваги таку точку зору у своїх доповідях для Ради.

Стаття 6: Перегляд Рішення

Це рішення має бути переглянуте протягом трьох років.

Стаття 7: Участь Європейського економічного співтовариства

Це Рішення, а також будь-які подальші Рішення, які вносять в нього зміни і доповнення, мають бути відкритими для приєднання Європейського економічного співтовариства. Про таке приєднання має бути повідомлено Генеральному секретарю Організації.

Додаток А

Додаток А є переліком винятків з національного режиму, який можна переглянути на веб-сторінці <http://www.oecd.org/daf/investment/nti> у документі «Національний режим для компаній, контрольованих іноземним капіталом – включаючи винятки з національного режиму країн, які приєднуються».

C(2000)96/FINAL – Рішення Ради щодо Настанов ОЕСР для багатонаціональних компаній

27 червня 2000 року – C(2000)96/FINAL

в редакції від

25 травня 2011 року – C/MIN(2011)11/FINAL

РАДА,

БЕРУЧИ ДО УВАГИ Конвенцію про Організацію економічного співробітництва та розвитку від 14 грудня 1960 року;

БЕРУЧИ ДО УВАГИ Декларацію ОЕСР про міжнародні інвестиції і багатонаціональні компанії (надалі – «Декларація»), в якій уряди країн, що приєднуються (надалі – «країни, що приєднуються»), спільно рекомендують багатонаціональним компаніям, які діють на їх території або з їх території, дотримуватися Настанов для багатонаціональних компаній (надалі – «Настанови»);

ВИЗНАЮЧИ, що, оскільки діяльність багатонаціональних компаній поширюється на весь світ, міжнародна співпраця з питань, які стосуються Декларації, має поширюватися на всі країни;

БЕРУЧИ ДО УВАГИ Повноваження Комітету з інвестицій, зокрема, стосовно його зобов'язань по Декларації [C(84)171(Final), поновленої у C/M(95)21];

ВРАХОВУЮЧИ Доповідь про перший перегляд Декларації 1976 року [C(79)102(Final)], Доповідь про другий перегляд Декларації [C/MIN(84)5(Final)], Доповідь про перегляд Декларації у 1991 році [DAFFE/IME(91)23] та Доповідь про перегляд Настанов у 2000 році [C(2000)96];

БЕРУЧИ ДО УВАГИ друге переглянуте Рішення Ради, прийняте у червні 1984 року [C(84)90], із змінами і доповненнями, внесеними у червні 1991 року [C/MIN(91)7/ANN1], та скасоване 27 червня 2000 року [C(2000)96/FINAL];

ВРАХОВУЮЧИ доцільність поліпшення процедур, згідно з якими можуть проводитися консультації з питань, охоплених цими Настановами, та сприяння ефективності Настанов;

За пропозицією Комітету з інвестицій:

ПОСТАНОВЛЯЄ:

I. Національні координаційні бюро

1. Країни, що приєднуються, повинні засновувати Національні координаційні бюро з метою підвищення ефективності Настанов шляхом проведення рекламної діяльності, обробки запитів і сприяння вирішенню питань, які виникають стосовно реалізації Настанов у конкретних випадках, з урахуванням методичних вказівок, що додаються. Ділова спільнота, організації працівників, інші неурядові організації та зацікавлені сторони мають бути проінформовані про наявність таких заходів.
2. Національні координаційні бюро у різних країнах повинні співпрацювати, якщо виникає така необхідність, з будь-якого питання, пов'язаного з Настановами, що стосується їх діяльності. Обговорення на національному рівні мають бути ініційовані до встановлення контактів з іншими Національними координаційними бюро.
3. Національні координаційні бюро повинні регулярно зустрічатися для обміну досвідом і доповідати Комітету з інвестицій.
4. Країни, що приєднуються, повинні забезпечити людські та фінансові ресурси своїм Національним координаційним бюро, щоб вони могли ефективно виконувати свої

зобов'язання, з урахуванням внутрішніх пріоритетів і практик бюджету.

II. Комітет з інвестицій

1. Комітет з інвестицій (надалі – «Комітет») періодично або на запит країни, що приєднується, проводить обмін точками зору щодо питань, охоплених Настановами, і досвідом, накопиченим внаслідок застосування таких Настанов.
2. Комітет періодично запрошує Консультативний комітет з підприємництва і промисловості ОЕСР (BIAC) та Консультативний комітет з профспілок ОЕСР (TUAC) (надалі - «консультативні органи»), OECD Watch, а також інших міжнародних партнерів для висловлення їх точки зору щодо питань, охоплених Настановами. Крім того, на їхнє прохання може бути здійснений обмін точками зору з консультативними органами щодо цих питань.
3. Комітет повинен підтримувати контакт з країнами, які не приєдналися, щодо питань, охоплених Настановами, для просування відповідального ведення бізнесу в усьому світі згідно з Настановами та створення єдиних умов. Він також повинен намагатися співпрацювати з країнами, що не приєдналися, які мають особливий інтерес до Настанов та просування їх принципів і стандартів.
4. Комітет відповідає за роз'яснення Настанов. Сторонам, залученим до конкретного випадку, що зумовив запит на роз'яснення, буде надана можливість висловити свою точку зору в усній або письмовій формі. Комітет не повинен робити висновків про діяльність окремих компаній.
5. Комітет має здійснювати обмін точками зору стосовно діяльності Національних координаційних бюро з метою підвищення ефективності Настанов і сприяння функціональної еквівалентності Національних координаційних бюро.
6. При виконанні своїх зобов'язань щодо ефективного функціонування Настанов, Комітет повинен належним чином враховувати методичні вказівки, що додаються.
7. Комітет повинен періодично звітувати перед Радою щодо питань, охоплених Настановами. У своїх доповідях Комітет має враховувати доповіді Національних координаційних бюро і точки зору, висловлені консультативними органами, OECD Watch, іншими міжнародними партнерами та країнами, що не приєдналися, залежно від випадку.
8. Комітет повинен, у співпраці з Національними координаційними бюро, дотримуватися проактивного порядку денного, який сприяє ефективному дотриманню компаніями принципів і стандартів, що містяться у Настановах. Зокрема, він має шукати можливості для співпраці з консультативними органами, OECD Watch, іншими міжнародними партнерами та зацікавленими сторонами з метою заохочення позитивних внесків, які можуть зробити багатонаціональні компанії, у контексті Настанов, в економічний, екологічний і соціальний прогрес з метою досягнення сталого розвитку, а також для надання їм допомоги у виявленні та реагуванні на ризики несприятливих наслідків, пов'язаних з певною продукцією, регіонами, секторами або галузями.

III. Перегляд Рішення

Це Рішення повинно періодично переглядатися. Комітет має вносити пропозиції для такої цілі.

МЕТОДИЧНІ ВКАЗІВКИ

I. Національні координаційні бюро

Роль Національних координаційних бюро полягає у підвищенні ефективності Настанов. Національні координаційні бюро повинні діяти у відповідності до основних критеріїв видимості, доступності, прозорості та підзвітності для досягнення мети функціональної

еквівалентності.

А. Інституційні механізми

У відповідності з метою функціональної еквівалентності та для підвищення ефективності Настанов, країни, що приєдналися, мають гнучкість в організації своїх Національних координаційних бюро, прагнучи активної підтримки соціальних партнерів, в тому числі ділових спільнот, організацій працівників, інших неурядових організацій та зацікавлених сторін.

Відповідно, Національні координаційні бюро:

1. Мають бути організовані так, щоб вони могли бути ефективною основою для вирішення широкого діапазону питань, охоплених Настановами, та функціонувати у неупереджений спосіб, підтримуючи відповідний рівень звітування уряду країни, що приєднується.
2. Можуть використовувати різні форми організації для досягнення цієї мети. Національне координаційне бюро може складатися з високопоставлених представників з одного чи більше Міністерств, може бути високопоставленим урядовим чиновником або урядовим відомством, очолюваним високопоставленим чиновником, бути міжвідомчою групою або суб'єктом, що складається з незалежних експертів. Представники ділової спільноти, організацій працівників та інших неурядових організацій можуть бути включені також.
3. Повинні розвивати і підтримувати відносини з представниками ділової спільноти, організацій працівників та інших зацікавлених сторін, здатних зробити свій внесок в ефективне функціонування Настанов.

В. Інформація і просування

Національне координаційне бюро повинно:

1. Зробити Настанови відомими і доступними за допомогою відповідних засобів, у тому числі шляхом он-лайн інформування, і державними мовами. Потенційні інвестори (внутрішні та зовнішні) мають бути проінформовані про Настанови, за необхідності.
2. Підвищувати обізнаність про Настанови та порядок їх реалізації, в тому числі шляхом співпраці, за необхідності, з діловими спільнотами, організаціями працівників, іншими неурядовими організаціями та зацікавленими представниками громадськості.
3. Відповідати на запити інформації про Настанови від:
  - a) інших Національних координаційних бюро;
  - b) ділових спільнот, організацій працівників, інших неурядових організацій та громадськості; та
  - c) урядів країн, що не приєднуються.

С. Реалізація Настанов у конкретних випадках

Національне координаційне бюро повинно сприяти вирішенню питань, які виникають стосовно реалізації Настанов у конкретних випадках, у спосіб, який є неупередженим, передбачуваним, справедливим та сумісним з принципами і стандартами Настанов. Національне координаційне бюро має запропонувати форум для обговорення і допомагати діловій спільноті, організаціям працівників, іншим неурядовим організаціям та зацікавленим сторонам у вирішенні питань, що були порушені, в ефективний та своєчасний спосіб і відповідно до чинного законодавства. При наданні такої допомоги Національне координаційне бюро повинно:

1. Здійснити початкову оцінку того, чи заслуговують порушені питання на подальший розгляд та надання відповіді зацікавленим сторонам.

2. Якщо порушені питання заслуговують на подальший розгляд, запропонувати належне посередництво, щоб допомогти зацікавленим сторонам вирішити такі питання. Для цього Національне координаційне бюро має провести консультації з цими сторонами і, за необхідності:

- a) Одержати консультацію від відповідних органів влади та/або представників ділової спільноти, організацій працівників, інших неурядових організацій та відповідних експертів;
- b) Надати консультацію для Національного координаційного бюро в іншій задіяній країні чи країнах;
- c) Звернутися за вказівками до Комітету, якщо в нього є сумніви щодо тлумачення Настанов у конкретних обставинах;
- d) Запропонувати та за згодою задіяних сторін полегшити доступ до консесуальних і неконфронтаційних засобів, таких як примирення або посередництво, щоб допомогти у вирішенні таких питань.

3. По завершенні процедур та після консультації із задіяними сторонами, оприлюднити результати цих процедур, з урахуванням потреби у захисті конфіденційної комерційної та іншої інформації зацікавлених сторін, шляхом видачі:

- a) Заяви, якщо Національне координаційне бюро вирішить, що порушені питання не заслуговують на подальший розгляд. Заява повинна щонайменше містити опис порушених питань і причини для прийняття Національним координаційним бюро певного рішення.
- b) Звіту, якщо сторони досягли згоди щодо порушених питань. Звіт повинен щонайменше містити опис порушених питань, процедур, ініційованих Національним координаційним бюро для надання допомоги сторонам, і якщо було досягнуто згоди. Інформація про зміст угоди має бути включена, тільки якщо залучені сторони погодяться на це.
- c) Заяви, якщо не буде досягнуто згоди, або якщо будь-яка сторона не бажає брати участі у процедурах. Ця заява повинна щонайменше містити опис порушених питань, причин того, чому Національне координаційне бюро вирішило, що порушені питання заслуговують на подальший розгляд, і процедур, ініційованих Національним координаційним бюро для надання допомоги сторонам. Національне координаційне бюро має надавати рекомендації щодо реалізації Настанов, залежно від обставин, які мають бути включені у заяву. Якщо доцільно, заява може також включати в себе причини того, чому не може бути досягнуто згоди.

Національне координаційне бюро повинно своєчасно повідомляти Комітет про результати своїх процедур у конкретних випадках.

4. З метою сприяння вирішенню порушених питань вживати належних заходів для захисту конфіденційної комерційної та іншої інформації й інтересів сторін, залучених до конкретного випадку. Хоча процедури, відповідно до пункту 2, перебувають на етапі реалізації, конфіденційність проваджень має бути збережена. Після завершення процедур, якщо залучені сторони не досягли згоди щодо вирішення порушених питань, вони можуть обговорити ці питання. Однак, інформація і точки зору, надані у ході провадження іншою стороною, мають залишатися конфіденційними, якщо тільки така інша сторона не погодиться на їх розголошення, або якщо це не суперечитиме положенням національного законодавства.

5. У разі виникнення питань у країн, що не приєднуються, вживати заходів для сприяння розумінню відповідних питань і слідувати цим процедурам, якщо це доцільно і можливо.

D. Звітування

1. Кожне Національне координаційне бюро має щорічно звітувати перед Комітетом.

2. Доповіді повинні містити інформацію про характер і результати діяльності Національного координаційного бюро, в тому числі про діяльності з реалізації у конкретних випадках.

II. Комітет з інвестицій

1. Комітет повинен розглядати запити від Національних координаційних бюро для надання допомоги у здійсненні їх діяльності, в тому числі у разі виникнення сумнівів щодо тлумачення Настанов у конкретних випадках.

2. Комітет повинен, з метою підвищення ефективності Настанов та полегшення функціональної еквівалентності Національних координаційних бюро:

a) Розглядати доповіді Національних координаційних бюро;

b) Розглядати обґрунтовані подання країною, що приєднується, консультативним органом або OECD Watch про те, чи виконує Національне координаційне бюро свої зобов'язання щодо своєї роботи у конкретних випадках;

c) Розглядати питання про видачу роз'яснень, якщо країна, що приєднується, консультативний орган або OECD Watch здійснює обґрунтоване подання про те, чи правильно Національне координаційне бюро тлумачить Настанови у конкретних випадках;

d) Надавати рекомендації, за необхідності, для покращення функціонування Національних координаційних бюро та ефективної реалізації Настанов;

e) Співпрацювати з міжнародними партнерами;

f) Підтримувати контакт із зацікавленими країнами, що не приєднуються, щодо питань, охоплених Настановами, та їх реалізації.

3. Комітет може вимагати консультування з експертами щодо будь-яких питань, охоплених Настановами. Для цього Комітет має прийняти рішення щодо відповідних процедур.

4. Комітет повинен ефективно та своєчасно виконувати свої зобов'язання.

5. При виконанні своїх зобов'язань, Комітету має допомагати Секретаріат ОЕСР, який під загальним керівництвом Комітету з інвестицій та з урахуванням Програми робіт і бюджету Організації повинен:

a) Виступати центральним пунктом одержання інформації для Національних координаційних бюро, які мають запитання щодо просування і реалізації Настанов;

b) Збирати і оприлюднювати відповідну інформацію про останні тенденції і нову практику щодо просування Національних координаційних бюро та реалізації Настанов у конкретних випадках. Секретаріат повинен розробляти єдині формати звітування для сприяння створенню та веденню сучасної бази даних щодо конкретних випадків і проводити регулярний аналіз таких конкретних випадків;

c) Сприяти діяльності з обміну досвідом, включаючи добровільні експертні оцінки, а також нарощування потенціалу та підготовку, зокрема, для Національних координаційних бюро нових країн, що приєднуються, в області процедур реалізації Настанов, таких як сприяння примиренню і посередництву;

d) Сприяти співпраці між Національними координаційними бюро, якщо доцільно; та

e) Просувати Настанови на відповідних міжнародних форумах і нарадах та надавати підтримку Національним координаційним бюро і Комітету в їх зусиллях щодо підвищення рівня поінформованості про Настанови серед країн, що не приєднуються.

С/MIN(2011)12/FINAL - Рекомендація Ради щодо Настанов стосовно належної перевірки для відповідальних ланцюгів постачання корисних копалин з регіонів, що охоплені конфліктом, та регіонів підвищеного ризику*

25 травня 2011 року - С/MIN(2011)12/FINAL - С/M(2011)11/PROV

в редакції від

17 липня 2012 року - С(2012)93 - С/M(2012)9

РАДА,

БЕРУЧИ ДО УВАГИ статтю 5(b) Конвенції про Організацію економічного співробітництва та розвитку від 14 грудня 1960 року;

БЕРУЧИ ДО УВАГИ Настанови для багатонаціональних компаній, які є частиною Декларації про міжнародні інвестиції і багатонаціональні компанії [С(2000)96/FINAL, зі змінами і доповненнями, внесеними 25-26 травня 2011 року С(MIN(2011)11/FINAL)];

ПАМ'ЯТАЮЧИ, що спільною метою урядів, які рекомендують дотримання Настанов для багатонаціональних компаній, і спільноти розробників є просування принципів і стандартів відповідального ведення бізнесу;

ВРАХОВУЮЧИ те, що відповідальний пошук джерел корисних копалин має розробницькі та ділові параметри;

БЕРУЧИ ДО УВАГИ Рамкову концепцію для інвестицій, прийняту у 2006 році [С(2006)68], яка спрямована на мобілізацію приватних інвестицій у спосіб, що підтримує постійне економічне зростання і сталий розвиток;

ПАМ'ЯТАЮЧИ про роботу Комітету сприяння розвитку в області міжнародної участі у нестабільних державах, спрямованої на уникнення шкоди у разі роботи у нестабільних і охоплених конфліктом середовищах, включаючи Принципи належної міжнародної участі у нестабільних державах і ситуаціях, схвалені на його засіданні високого рівня, яке відбулося 3-4 квітня 2007 року;

ПАМ'ЯТАЮЧИ про зусилля міжнародної спільноти щодо співпраці у боротьбі з корупцією, в тому числі в рамках Конвенції ОЕСР по боротьбі з підкупом іноземних посадових осіб при здійсненні міжнародних ділових операцій і Конвенції Організації Об'єднаних Націй про боротьбу з корупцією;

ВИЗНАЮЧИ, що уряди, міжнародні організації та компанії можуть спиратися на свої відповідні компетенції та ролі для забезпечення того, що торгівля й інвестиції у природні ресурси будуть вигідними для суспільства в цілому;

ВРАХОВУЮЧИ зусилля міжнародної спільноти, зокрема Міжнародної конференції щодо регіону Великих озер, по боротьбі з незаконною експлуатацією природних ресурсів у регіонах, що охоплені конфліктом, і регіонах підвищеного ризику;

ВИЗНАЮЧИ факт значної експлуатації природних мінеральних ресурсів у регіонах, що охоплені конфліктом, і регіонах підвищеного ризику, і що компанії, які шукають джерела сировини або безпосередньо працюють у таких регіонах, можуть зіткнутися з вищим ризиком сприяння конфлікту;

* На момент прийняття Бразилія зробила наступну заяву: «Приєднуючись до цієї Рекомендації, Бразилія розуміє, що Настанови щодо належної перевірки були розроблені на основі досвіду в регіоні Великих озер в Африці. Бразилія вважає, що компанії повинні належним чином враховувати відповідні рішення Організації Об'єднаних Націй, включаючи резолюції Ради Безпеки ООН, при визначенні того, чи можуть інші зони діяльності розглядатися як регіони, що охоплені конфліктом, або регіони підвищеного ризику».

БЕРУЧИ ДО ВІДОМА те, що належна перевірка для відповідальних ланцюгів постачання корисних копалин з регіонів, що охоплені конфліктом, та регіонів підвищеного ризику є триваючим, активним і реактивний процесом, за допомогою якого компанії можуть гарантувати, що вони поважають права людини і не сприяють розвитку конфлікту;

БЕРУЧИ ДО УВАГИ Настанови ОЕСР щодо належної перевірки для відповідального ланцюга постачання корисних копалин з регіонів, що охоплені конфліктом, та регіонів підвищеного ризику (надалі – «Настанови»), розроблені у співпраці з Міжнародною конференцією щодо регіону Великих озер і затверджені Комітетом з інвестицій та Комітетом сприяння розвитку [C/MIN(2011)12/ADD1];

БЕРУЧИ ДО УВАГИ Доповнення про олово, тантал і вольфрам [C/MIN(2012)12/ADD1] і Доповнення про золото [C(2012)93/ADD1], які є невід'ємною частиною Настанов, і беручи до відома те, що доповнення про інші матеріали можуть бути додані до Настанов у майбутньому;

БЕРУЧИ ДО ВІДОМА те, що в цих Настановах викладено заходи, яких мають вжити компанії для виявлення і вирішення фактичних або потенційних ризиків з метою запобігання або пом'якшення негативних наслідків, пов'язаних з їх діяльністю або відносинами, визнаючи при цьому потребу у їх гнучкому застосуванні залежно від конкретних обставин і чинників, таких як розмір підприємства, місце діяльності, ситуація в тій чи іншій країні, сектор та характер продукції чи послуг, що надаються;

ВИЗНАЮЧИ, що серйозні порушення, пов'язані з видобутком, транспортуванням або торгівлею корисними копалинами, перелічені у Додатку II до цієї Рекомендації, особливо коли вони здійснюються по відношенню до жінок і дітей, не повинні допускатися;

За пропозицією Комітету з інвестицій на розширеній сесії (включаючи країни, які не є членами, але які приєдналися до Декларації про міжнародні інвестиції і багатонаціональні компанії) і **Комітету сприяння розвитку**;

РЕКОМЕНДУЄ країнам-членам і країнам, які не є членами, але які приєдналися до Декларації про міжнародні інвестиції і багатонаціональні компанії, активно сприяти дотриманню Настанов компаніями, що функціонують на їх території або з їх території і які шукають джерела корисних копалин у регіонах, що охоплені конфліктом, або регіонах підвищеного ризику, з метою забезпечення того, що вони поважатимуть права людини, уникатимуть конфліктів та успішно сприятимуть сталому, справедливому й ефективному розвитку;

РЕКОМЕНДУЄ, зокрема, країнам-членам і країнам, які не є членами, але які приєдналися до Декларації про міжнародні інвестиції і багатонаціональні компанії, вживати заходів для активної підтримки інтеграції в системи корпоративного управління 5-етапної рамкової програми щодо орієнтованої на ризики належної перевірки у ланцюгу постачань корисних копалин, з урахуванням Типової політики ланцюгу постачання, викладених відповідно у Додатках I та II до цієї Рекомендації, невід'ємною частиною якої вони є;

РЕКОМЕНДУЄ країнам-членам і країнам, які не є членами, але які приєдналися до Декларації про міжнародні інвестиції і багатонаціональні компанії, за підтримки ОЕСР, в тому числі в рамках своєї діяльності з Організацією Об'єднаних Націй та міжнародними організаціями з питань розвитку, забезпечити максимально широке розповсюдження Настанов і їх активне використання іншими зацікавленими сторонами, включаючи професійні асоціації, фінансові установи і громадські організації;

ПРОПОНУЄ іншим країнам, які не є членами, належним чином враховувати і приєднатися до цієї Рекомендації;

ДОРУЧАЄ Комітету з інвестицій і Комітету сприяння розвитку здійснювати моніторинг реалізації цієї Рекомендації і доповідати Раді не пізніше, ніж через три роки після її прийняття і, за необхідності, в подальшому.

ДОДАТОК І

5-ЕТАПНА РАМКОВА ПРОГРАМА З ОРІЄНТОВАНОЇ НА РИЗИКИ НАЛЕЖНОЇ ПЕРЕВІРКИ У ЛАНЦЮГУ ПОСТАЧАННЯ КОРИСНИХ КОПАЛИН

Хоча конкретні вимоги до належної перевірки і процеси будуть відрізнятися залежно від типу корисних копалин і позиції компанії у ланцюгу постачання (що більш докладно описано у Доповненнях про корисні копалини), компаніям слід переглянути свій вибір постачальників і рішення щодо пошуку джерел корисних копалин та інтегрувати у свої системи менеджменту таку 5-етапну рамкову програму з орієнтованої на ризики належної перевірки для відповідальних ланцюгів постачання корисних копалин з регіонів, що охоплені конфліктом, та регіонів підвищеного ризику:

1. Встановлення міцних систем управління компанією. Компанії повинні:

А. Прийняти і чітко повідомити постачальникам і громадськості політику компанії щодо ланцюгу постачання корисних копалин, які походять з регіонів, охоплених конфліктом, та регіонів підвищеного ризику. Ця політика повинна включати в себе стандарти, за якими має бути проведена належна перевірка, сумісні зі стандартами, викладеними у типовій політиці щодо ланцюгу постачання у Додатку II.

В. Структурувати засоби внутрішнього управління для підтримки належної перевірки ланцюгу постачання.

С. Встановити систему засобів контролю та прозорості вздовж ланцюгу постачання корисних копалин. Це включає в себе ланцюг безпечного зберігання або систему відстеження чи ідентифікації учасників видобувного сектора у ланцюгу постачання. Це може бути здійснено шляхом участі у галузевих програмах.

Д. Зміцнити взаємодію компанії з постачальниками. Політика ланцюгу постачання має бути включена до контрактів та/або угод з постачальниками. За можливості, допомагати постачальникам у створенні потенціалу з метою покращення результатів належної перевірки.

Е. Встановити на рівні компанії або на рівні галузі механізм подання скарг як системи інформування про ризики на ранніх етапах.

2. Виявлення та оцінка ризиків у ланцюгу постачання. Компанії повинні:

А. Виявити ризики у своєму ланцюгу постачання, як це рекомендовано у Доповненнях.

В. Оцінити ризики негативних наслідків у світлі стандартів своєї політики щодо ланцюгу постачання відповідно до Додатка II та рекомендацій щодо належної перевірки в цих Настановах.

3. Розроблення і впровадження стратегії реагування на виявлені ризики. Компанії повинні:

А. Доповідати про результати оцінки ризиків ланцюгу постачання призначеному вищому керівництву компанії.

В. Розробити і прийняти план управління ризиками. Розробити стратегію управління ризиками шляхом (i) продовження торгівлі у ході зусиль з мінімізації ризиків, що можуть бути виміряні; (ii) тимчасового призупинення торгівлі з одночасним пом'якшенням ризиків, що можуть бути виміряні; або (iii) від'єднання від постачальника після невдалих

спроб пом'якшення або коли компанія вважає зниження ризиків неможливим і неприйнятним. Для визначення правильної стратегії, компанії повинні переглянути Додаток II (Типова політика щодо ланцюгів постачання для відповідального глобального ланцюгу постачання корисних копалин з регіонів, охоплених конфліктом, та регіонів підвищеного ризику) і розглянути свою здатність впливати та, за необхідності, вживати заходів для формування важелів впливу на постачальників, які можуть найбільш ефективно запобігти або пом'якшити виявлений ризик. Якщо компанії докладають зусиль для пом'якшення ризиків, продовжуючи при цьому торгівлю або тимчасово призупиняючи торговельну діяльність, вони повинні консультуватися з постачальниками і постраждалими зацікавленими сторонами, включаючи місцеві і центральні державні органи влади, міжнародні або громадські організації та постраждалі треті сторони, якщо доцільно, і узгодити стратегію пом'якшення ризику, що може бути вимірний, у плані управління ризиками. Компанії можуть спиратися на запропоновані заходи і показники, зазначені у Додатку III Настанов щодо належної перевірки для розробки стратегій, чутливих до конфліктів і високих ризиків, для пом'якшення наслідків у плані управління ризиками і оцінки поступового поліпшення.

С. Реалізувати план управління ризиками, здійснювати моніторинг та відслідковувати ефективність зусиль із зниження ризику і звітувати призначеному вищому керівництву. Це може бути зроблено у співпраці та/або за умови проведення консультацій з місцевими та центральними органами влади, видобувними компаніями, міжнародними або громадськими організаціями та постраждалими третіми сторонами, якщо реалізація і моніторинг плану управління ризиками здійснюється у регіонах, охоплених конфліктом, та регіонах підвищеного ризику.

Д. Провести додаткові оцінки фактів і ризиків для ризиків, які потребують пом'якшення, або після зміни обставин.

4. Проведення незалежної аудиторської перевірки третіми сторонами належної перевірки ланцюгу постачання в ідентифікованих точках ланцюгу постачання. Компанії в ідентифікованих точках (як зазначено у Доповненнях) у ланцюгу постачання повинні призначати незалежних третіх сторін для аудиторської перевірки своїх практик належної перевірки. Такі аудиторські перевірки можуть бути підтверджені незалежним узаконеним механізмом.

5. Звіт про належну перевірку ланцюгу постачань. Компанії повинні публічно звітувати про свою політику і практику належної перевірки ланцюгу постачання і можуть здійснювати це шляхом розширення масштабу їх стабільності, корпоративної соціальної відповідальності або річних звітів, щоб охопити додаткову інформацію про належну перевірку ланцюгу постачання корисних копалин.

ДОДАТОК II

ТИПОВА ПОЛІТИКА ЩОДО ЛАНЦЮГУ ПОСТАЧАННЯ ДЛЯ ВІДПОВІДАЛЬНОГО ГЛОБАЛЬНОГО ЛАНЦЮГУ ПОСТАЧАННЯ КОРИСНИХ КОПАЛИН З РЕГІОНІВ, ЩО ОХОПЛЕНІ КОНФЛІКТОМ, ТА РЕГІОНІВ ПІДВИЩЕНОГО РИЗИКУ⁴

---

* На момент прийняття Бразилія зробила наступну заяву: «Приєднуючись до цієї Рекомендації, Бразилія розуміє, що Настанови щодо належної перевірки були розроблені на основі досвіду в регіоні Великих озер в Африці. Бразилія вважає, що компанії повинні належним чином враховувати відповідні рішення Організації Об'єднаних Націй, включаючи резолюції Ради Безпеки ООН, при визначенні того, чи можуть інші зони діяльності розглядатися як регіони, що охоплені конфліктом, або регіони підвищеного ризику»

⁴ Ця Типова політика щодо ланцюгу постачання для відповідального глобального ланцюгу постачання корисних копалин з регіонів, охоплених конфліктом, та регіонів підвищеного ризику призначена для

Визнаючи, що ризики значних негативних наслідків, які можуть бути пов'язані з видобуванням, торгівлею, обробкою і експортом корисних копалин з регіонів, охоплених конфліктом, та регіонів підвищеного ризику, а також визнаючи, що ми зобов'язані поважати права людини і не сприяти виникненню конфліктів, ми зобов'язуємося прийняти, розповсюдити і включити у контракти та/або угоди з постачальниками викладену далі політику щодо відповідального пошуку джерел корисних копалин у регіонах, охоплених конфліктом, та регіонах підвищеного ризику, як таку, що представляє собою загальну інформацію для практики пошуку джерел корисних копалин, чутливої до конфліктів, та поінформованості про ризики постачальників з моменту видобутку до кінцевого споживача. Ми зобов'язуємося утримуватися від будь-яких дій, які сприяють фінансуванню конфлікту, і зобов'язуємося дотримуватися відповідних резолюцій Організації Об'єднаних Націй щодо санкцій або, якщо доцільно, національних законів про виконання таких резолюцій.

Стосовно серйозних порушень, пов'язаних з видобутком, транспортуванням або торгівлею корисними копалинами:

1. Шукаючи джерела корисних копалин або здійснюючи свою діяльність в охоплених конфліктом регіонах та регіонах підвищеного ризику, ми не повинні допускати або у будь-який спосіб одержувати вигоду, сприяти, допомагати або полегшувати здійснення будь-якою стороною:

- i) будь-яких форм тортур, жорстокого, нелюдського і такого, що принижує гідність, поводження;
- ii) будь-яких форм примусової чи обов'язкової праці, що означає роботу або службу, яка вимагається від будь-якої особи під загрозою покарання, і для якої ця особа не запропонувала добровільно свої послуги;
- iii) найгірших форм дитячої праці⁵;
- iv) інших грубих порушень прав людини та зловживань, таких як широко поширене сексуальне насильство;
- v) військових злочинів або інших серйозних порушень міжнародного гуманітарного права, злочинів проти людяності і геноциду.

Стосовно управління ризиками серйозних зловживань:

2. Ми повинні негайно призупинити або припинити взаємодію з постачальниками видобувної промисловості, якщо ми виявимо розумний ризик того, що вони шукають джерела корисних копалин або пов'язані з будь-якою стороною, яка здійснює серйозні зловживання, як визначено у пункті 1.

Стосовно прямої або непрямой підтримки недержавних збройних угруповань⁶:

3. Ми не повинні допускати жодної прямої або непрямой підтримки недержавних збройних угруповань у формі видобутку, транспортування, торгівлі, обробки або експорту корисних копалин. «Пряма або непряма підтримка» недержавних збройних угруповань у формі видобутку, транспортування, торгівлі, обробки або експорту корисних копалин включає в себе, але не обмежується тільки цим, закупівлю корисних копалин, здійснення платежів або надання іншої матеріально-технічної допомоги чи обладнання недержавним

забезпечення загальної інформації для всіх учасників в усьому ланцюгу постачання корисних копалин. Компанії заохочуються до включення типової політики в їх існуючу політику щодо корпоративної соціальної відповідальності, стабільності або іншого альтернативного еквівалента.

⁵ Див. Конвенцію МОП № 182 про найгірші форми дитячої праці (1999).

⁶ Для визначення недержавних збройних угруповань компанії повинні звернутися до відповідних резолюцій Ради Безпеки ООН.

збройним угрупованням або їх афілійованим особам, які⁷:

- i) незаконно контролюють видобувні ділянки або іншим чином контролюють транспортні маршрути, пункти, в яких здійснюється торгівля корисними копалинами, та суб'єкти видобувної галузі у ланцюгу постачання⁸; та/або
- ii) незаконно оподатковують або вимагають⁹ грошові кошти або корисні копалини у пунктах доступу до видобувних ділянок, уздовж транспортних маршрутів або у точках, де здійснюється торгівля корисними копалинами; та/або
- iii) незаконно оподатковують або вимагають плату з посередників, експортних компаній або міжнародних торгівців.

Стосовно управління ризиками прямої або непрямой підтримки для недержавних збройних угруповань:

4. Ми повинні негайно призупинити або припинити взаємодію з постачальниками видобувної промисловості, якщо ми ідентифікуємо розумний ризик того, що вони шукають джерела корисних копалин або пов'язані з будь-якою стороною, яка надає пряму або непрямую підтримку недержавним збройним угрупованням, як визначено у пункті 3.

Стосовно державних або приватних служб безпеки:

5. Ми згодні усунути, відповідно до пункту 10, пряму чи непрямую підтримку для державних або приватних служб безпеки, які незаконно контролюють видобувні ділянки, транспортні маршрути і учасників видобувної галузі у ланцюгу постачання; незаконно оподатковують або вимагають грошові кошти або корисні копалини у точці доступу до видобувних ділянок, уздовж транспортних маршрутів або в точках, де здійснюється торгівля корисними копалинами; або незаконно оподатковують чи вимагають плату з посередників, експортних компаній або міжнародних торгівців¹⁰.

6. Ми визнаємо, що роль державних або приватних служб безпеки на видобувних ділянках та/або у прилеглих районах та/або вздовж транспортних маршрутів має полягати виключно у дотриманні норм права, в тому числі захисті прав людини, забезпеченні безпеки працівників шахт, обладнання і засобів, а також захисті видобувної ділянки або транспортних маршрутів від втручання у законний видобуток і торгівлю.

7. Якщо ми або будь-яка компанія у нашому ланцюгу постачання укладає договір з державними чи приватними службами безпеки, ми зобов'язуємося або будемо вимагати, щоб такі служби безпеки були задіяні відповідно до добровільних принципів безпеки і прав людини. Зокрема, ми повинні підтримувати або вживати заходів для прийняття

---

⁷ «Афілійовані особи» включають торгівців, консолідаторів, посередників та інших учасників ланцюгу постачання, які працюють безпосередньо із збройними угрупованнями, з метою сприяння видобутку, торгівлі або обробці корисних копалин.

⁸ «Контроль» шахт, транспортних маршрутів, точок, де здійснюється торгівля корисними копалинами, та суб'єктів видобувної галузі у ланцюгу постачання означає (i) нагляд за видобутком, у тому числі шляхом надання доступу до видобувних майданчиків та/або координування збуту посередникам, експортним компаніям або міжнародним торгівцям; (ii) використання будь-яких форм примусової чи обов'язкової праці для видобутку, транспортування, торгівлі або продажу корисних копалин; або (iii) діяльність в якості директора чи посадової особи, або володіння вигідними чи іншими частками участі у видобувних компаніях і шахтах.

⁹ «Вимагати плату» з шахт, транспортних маршрутів, точок, де здійснюється торгівля корисними копалинами, або видобувних компаній означає вимагання, під загрозою насильства або будь-якого іншого покарання, і для якого особа добровільно не запропонувала свої послуги, суми грошових коштів або корисні копалини, часто в обмін на надання доступу для експлуатації видобувної ділянки, транспортних маршрутів або для транспортування, купівлі чи продажу корисних копалин.

¹⁰ «Пряма або непряма підтримка» не відноситься до юридично необхідних форм підтримки, в тому числі правових податків, зборів та/або ліцензійних платежів, які компанії сплачують уряду країни, в якій вони здійснюють свою діяльність (див. пункт 13 нижче щодо розкриття інформації про такі платежі).

політики скринінгу для забезпечення того, що окремі особи або підрозділи служб безпеки, які, як відомо, були відповідальні за грубі порушення прав людини, не будуть найняті.

8. Ми повинні підтримувати зусилля або вживати заходів для взаємодії з центральними або місцевими органами влади, міжнародними організаціями та громадськими організаціями для сприяння пошуку робочих рішень щодо того, як може бути підвищена прозорість, пропорційність і підзвітність у платежах, зроблених для державних служб безпеки за забезпечення безпеки.

9. Ми повинні підтримувати зусилля або вживати заходів для взаємодії з місцевими органами влади, міжнародними організаціями та громадськими організаціями для уникнення або зведення до мінімуму схильності вразливих груп, зокрема, артільщиків, якщо корисні копалини у ланцюгу постачання видобуваються шляхом кустарного або маломасштабного видобутку, до несприятливих наслідків, пов'язаних з наявністю служб безпеки, громадських або приватних, на видобувних майданчиках.

Стосовно управління ризиками державних або приватних служб безпеки:

10. Відповідно до конкретної позиції компанії у ланцюгу постачання, ми повинні негайно розробити, прийняти і впровадити план управління ризиками з постачальниками видобувної продукції та іншими зацікавленими сторонами, щоб запобігти або зменшити до мінімуму ризик прямої або непрямої підтримки державних або приватних служб безпеки, як це визначено у пункті 5, якщо ми ідентифікуємо, що такий розумний ризик існує. У таких випадках ми повинні призупинити або припинити взаємодію з постачальниками видобувної продукції після невдалих спроб пом'якшення протягом шести місяців з моменту прийняття плану управління ризиками¹¹. Якщо ми ідентифікуємо розумний ризик діяльності, несумісної з пунктами 8 і 9, ми повинні відреагувати у тому самому дусі.

Стосовно хабарництва і навмисного введення в оману щодо походження мінералів:

11. Ми не повинні пропонувати, обіцяти, давати або вимагати жодні хабарі, і повинні чинити опір вимаганню хабарів з метою приховування або маскуванню походження корисних копалин, надання недостовірної інформації про податки, збори та ліцензійні платежі, які виплачуються урядам з метою видобутку корисних копалин, торгівлі, обробки, транспортування і експорту¹².

Стосовно відмивання грошових коштів:

12. Ми повинні підтримувати зусилля або вживати заходів, щоб сприяти ефективному усуненню відмивання грошових коштів, якщо ми ідентифікуємо розумний ризик відмивання грошових коштів у результаті або у зв'язку з видобутком, торгівлею, обробкою, транспортуванням або експортом корисних копалин, отриманих від незаконного оподаткування чи вимагання корисних копалин у точках доступу до видобувних ділянок, уздовж транспортних маршрутів або в точках, де здійснюється торгівля корисними копалинами постачальниками видобувної продукції.

Стосовно сплати податків, зборів та ліцензійних платежів на користь уряду:

¹¹ Як докладно описано в Етапі 3(D) Додатка I, компанії повинні провести додаткову оцінку ризиків щодо таких ризиків, які потребують пом'якшення після прийняття плану управління ризиками. Якщо протягом шести місяців з моменту прийняття плану управління ризиками не існує жодних істотних поліпшень, які можуть бути вимірні, щоб запобігти або зменшити до мінімуму ризик прямої або непрямої підтримки для державних або приватних служб безпеки, як це визначено у пункті 5, компанії повинні призупинити або припинити взаємодію з постачальником на щонайменше три місяці. Призупинення може супроводжуватися переглянутим планом управління ризиками, із зазначенням цілей діяльності для поступового поліпшення, які мають бути виконані, перш ніж будуть відновлені торговельні відносини.

¹² Див. Конвенції ОЕСР про боротьбу з підкупом іноземних посадових осіб при здійсненні міжнародних ділових операцій (1997); і Конвенцію ООН про боротьбу з корупцією (2004).

13. Ми повинні гарантувати, що всі податки, збори і ліцензійні платежі, пов'язані з видобутком корисних копалин, торгівлею та експортом з регіонів, охоплених конфліктом, та регіонів підвищеного ризику, будуть сплачені на користь урядів і, відповідно до позиції компанії у ланцюгу постачання, ми зобов'язуємося розголошувати інформацію про такі платежі згідно з принципами, викладеними у межах Ініціативи прозорості у видобувній промисловості (EITI).

Стосовно управління ризиками хабарництва і навмисного введення в оману щодо походження корисних копалин, відмивання грошових коштів і сплати податків, зборів та ліцензійних платежів на користь урядів:

14. Відповідно до конкретної позиції компанії у ланцюгу постачання, ми зобов'язуємося взаємодіяти з постачальниками, центральними або місцевими органами державної влади, міжнародними організаціями, громадськими спільнотами та постраждалими третіми сторонами, залежно від обставин, для покращення та відстеження результатів з метою запобігання або зведення до мінімуму ризику несприятливих наслідків за допомогою вчасно вжитих заходів, що можуть бути виміряні. Ми повинні призупинити або припинити взаємодію з постачальниками видобувної продукції після невдалих спроб пом'якшення ризиків¹³.

---

¹³ Як докладно описано в Етапі 3(D) Додатка I, компанії повинні провести додаткову оцінку ризиків щодо таких ризиків, які потребують пом'якшення після прийняття плану управління ризиками. Якщо протягом шести місяців з моменту прийняття плану управління ризиками не існує жодних істотних поліпшень, які можуть бути виміряні, для запобігання або пом'якшення ризиків хабарництва і навмисного введення в оману щодо походження корисних копалин, відмивання грошових коштів і сплати податків, зборів та ліцензійних платежів на користь урядів, компанії повинні призупинити або припинити взаємодію з постачальником на як мінімум три місяці. Призупинення може супроводжуватися переглянутим планом управління ризиками, із зазначенням цілей діяльності для поступового поліпшення, які мають бути виконані, перш ніж будуть відновлені торговельні відносини.

C(2013)86 – Резолюція Ради про перегляд Мандату Комітету з інвестицій

РАДА,

Беручи до уваги Конвенцію про Організацію економічного співробітництва та розвитку від 14 грудня 1960 року;

Беручи до уваги Регламент Організації;

Беручи до уваги Резолюцію Ради з питань партнерства в органах ОЕСР [C(2012)100/FINAL];

Беручи до уваги Резолюцію Ради щодо попереднього мандату Комітету з інвестицій [C(2008)169 і C/M(2008)20, пункт 286 ii)];

Беручи до уваги рекомендації щодо поглибленої оцінки Комітету з інвестицій та подальшого моніторингу реалізації рекомендацій [C(2010)35/PART1, C(2012)2 і C(2012)2/CORR1];

Беручи до уваги запропонований перегляд мандату Комітету з інвестицій [C(2013)86];

ПОСТАНОВЛЯЄ:

А. Комітет з інвестицій (надалі – «Комітет») відновлюється з переглянутим нижче мандатом:

I. Цілі

а. Завданням Комітету є стимулювання інвестицій для зростання і сталого розвитку в усьому світі за допомогою міжнародної співпраці та політичних реформ;

б. Його основними цілями є:

i) підтримання і розширення відкритої і прозорої рамкової концепції для інвестицій, руху капіталу та послуг, в тому числі шляхом надання підтримки у розробці міжнародних інвестиційних угод і розробці нових інструментів і директивних вказівок, за необхідності;

ii) сприяння відповідальному веденню бізнесу в усьому світі, в тому числі в умовах глобалізації економіки, шляхом підтримки багатостороннього проактивного порядку денного;

iii) робота з урядами для введення в дію політики для максимізації соціальних та економічних вигід від міжнародних інвестицій для розвитку;

iv) сприяння поінформованому політичному діалогу, формулюванню і реалізації шляхом покращення існуючих підходів до оцінювання міжнародних інвестиційних заходів та розробки нових заходів на підтримку аналізу нових інвестиційних тенденцій;

v) сприяння розумінню, обізнаності, використанню і, за необхідності, дотриманню основних інвестиційних інструментів Комітету та інструментів політики, включаючи Кодекси ОЕСР щодо лібералізації руху капіталу і поточних невидимих операцій, Декларацію ОЕСР про міжнародні інвестиції і багатонаціональні компанії (включаючи Настанови для багатонаціональних компаній), Докладне базове визначення прямих іноземних інвестицій, а також Рамкову концепцію для інвестицій.

с. Для досягнення таких цілей Комітет повинен:

i) діяти як форум для експертного нагляду за розробкою політики та багатостороннім діалогом щодо найкращих практик в області міжнародних інвестицій та багатонаціональних компаній, руху капіталу, а також міжнародних фінансових та інших послуг, які охоплюються в інвестиційних інструментах ОЕСР;

ii) активно взаємодіяти з новими економіками, зокрема, шляхом приєднання партнерів

(тобто, країн, які не є членами) до існуючих інвестиційних інструментів ОЕСР, тісної співпраці у розробці нових або переглянутих інструментів, діалогу з питань політики і надання допомоги з боку Комітету;

iii) виконувати завдання, покладені на нього Кодексами ОЕСР щодо лібералізації руху капіталу і поточних невидимих операцій відповідно до Рішення Ради щодо управління Кодексами [C(2012)88/REV2] і Рішень Ради, що стосуються Декларації ОЕСР про міжнародні інвестиції і багатонаціональні компанії; завдання, що впливають з Рекомендації ОЕСР щодо Докладного базового визначення прямих іноземних інвестицій ОЕСР і Рекомендації ОЕСР щодо принципів ОЕСР для участі приватного сектора у розвитку інфраструктури; такі інші завдання, які може покласти на нього Рада;

iv) нести відповідальність за моніторинг і забезпечення узгодженості всієї роботи, що виконується у межах Організації, в тому числі внески у горизонтальні проекти в області міжнародних інвестицій та багатонаціональних компаній, руху капіталу і міжнародних фінансових та інших послуг, охоплених Кодексами ОЕСР, а також за надання рекомендацій та пропозицій для цієї мети Раді або іншим комітетам;

v) зосереджувати свою роботу на досягненні політичних і аналітичних результатів високої якості і з високим рівнем впливу та регулярно оцінювати, наскільки добре Комітет виконує свої завдання.

II. Координаційні механізми

Комітет повинен:

a. співпрацювати з іншими органами ОЕСР через спільні органи (такі як Консультативна робоча група щодо Кодексів ОЕСР з питань лібералізації та Консультативна група з питань інвестицій та розвитку), шляхом його участі у крупних горизонтальних проектах або керування ними, таких як Рамкова концепція для інвестиції, а також за допомогою регулярного діалогу між головами Комітету та допоміжними органами і їх колегами в інших відповідних органах ОЕСР, а також Ради;

b. заохочувати і розвивати стратегічні партнерства на глобальному рівні за допомогою своїх Глобальних форумів з міжнародних інвестицій і відповідального ведення бізнесу, на регіональному рівні в рамках регіональних програм, які присутні в усіх регіонах світу, а також на двосторонній основі шляхом активної взаємодії з Ключовими партнерами та іншими економіками, безпосередньо залученими до роботи Комітету, в тому числі як прихильники його інструментів. Він також повинен продовжувати заохочувати і розвивати партнерські відносини з відповідними міжнародними та регіональними організаціями, зокрема, у контексті програм з нарощування потенціалу з Партнерами;

c. сприяти діалогу та розглядати вхідні дані, одержані від ділової спільноти, представників профспілок, інших зацікавлених представників громадськості та провідних вчених.

В. Мандат Комітету з інвестицій має залишатися в силі до 31 грудня 2018 року.»

-----
[1] Статус асоційованого члена застосовується тільки до Проекту свободи інвестицій

[2] Статус асоційованого члена застосовується тільки до Комітету з інвестицій на розширеній сесії

DAF/INV(2013)15/REV1 - Мандат Робочої групи з відповідального ведення бізнесу

(витяги)

Робоча група з відповідального ведення бізнесу була створена 28 лютого 2013 року [CE(2013)5]. Її мандат є таким:

1. Робоча група з відповідального ведення бізнесу (надалі – «Робоча група») допомагає Комітету з інвестицій у виконанні Розділу I Декларації про міжнародні інвестиції і багатонаціональні компанії стосовно його обов'язків за Настановами ОЕСР для багатонаціональних компаній (надалі – «Настанови») і відповідним Рішенням.

2. Робоча група повинна виконувати такі завдання:

(i) Надавати допомогу у підвищенні ефективності Настанов і зміцненні функціональної еквівалентності Національних координаційних бюро; [1]

(ii) Надавати допомогу, у співпраці з Національними координаційними бюро, у виконанні «проактивного порядку денного»; [2]

(iii) Взаємодіяти, від імені Комітету з інвестицій, з країнами, які не приєднуються, щодо питань, охоплених Настановами, зокрема, з тими країнами, які не приєднуються, але які мають особливий інтерес у просуванні принципів і стандартів Настанов [3], у відповідності до Резолюції Ради з питань партнерства в органах ОЕСР [C(2012)100/FINAL];

(iv) Координувати свої дії і сприяти діяльності у рамках Глобального форуму з відповідального ведення бізнесу; [4]

(v) Періодично проводити консультації з ВІАС, ТУАС і OECD Watch та міжнародними партнерами з питань, охоплених Настановами; а також проводити консультації з іншими органами ОЕСР, міжнародними організаціями або експертами, залежно від обставин; [5]

(vi) Виконувати інші завдання, пов'язані з Настановами і відповідальним веденням бізнесу, на прохання Комітету з інвестицій.

3. Країни, які не є членами, але приєдналися до Настанов, мають право брати участь у роботі Робочої групи стосовно Настанов.

4. Робоча група повинна надавати регулярні доповіді про свою діяльність Комітету з інвестицій.

5. Мандат Робочої групи має залишатися в силі до 31 грудня 2018 року, якщо Комітет з інвестицій не прийме іншого рішення.

---

[1] Див. пункт 5 Рішення Ради щодо Настанов ОЕСР для багатонаціональних підприємств C(2000)96/FINAL, із змінами та доповненнями, внесеними у C/MIN(2011)11/FINAL.

[2] Див. там же, пункт 8.

[3] Див. там же, пункт 3.

[4] Глобальний форум з питань відповідального ведення бізнесу був створений у травні 2012 року [див. коло повноважень у DAF/INV(2012)5].

[5] Див. пункт 2 Рішення Ради щодо Настанов ОЕСР для багатонаціональних компаній C(2000)96/FINAL, із змінами та доповненнями, внесеними у C/MIN(2011)11/FINAL.

C(2012)100/REV1/FINAL – Переглянута Резолюція Ради з питань партнерства в органах ОЕСР

9 жовтня 2012 року - C(2012)100/REV1/FINAL

РАДА,

Беручи до уваги Конвенцію про Організацію економічного співробітництва та розвитку 14 грудня 1960, зокрема, її статтю 12;

Беручи до уваги Регламент Організації і, зокрема, його положення 1, 8 та 9;

Беручи до уваги Резолюцію Ради про фінансування Частини I бюджету Організації [C/MIN(2008)6/FINAL];

Беручи до уваги переглянуту Резолюцію Ради про нову структуру управління для Організації [C(2006)78/REV1/FINAL], зокрема, мандат Комітету із зовнішніх зв'язків (пункт 31);

Беручи до уваги Резолюцію Ради щодо прийняття рішень Радою та її Постійними комітетами [C(2015)100, B], зокрема, пункти 13 ix, 14 (b) і та 20 (c);

Беручи до уваги Резолюцію Ради стосовно участі країн, які не є членами, у роботі допоміжних органів Організації [C(2004)132/FINAL] та Резолюцію Ради стосовно зборів за участь країн, які не є членами, у допоміжних органах Організації [C(96)223/REV4/FINAL];

Визнаючи потребу у поновленні правил стосовно участі країн, які не є членами, в органах ОЕСР, з тим, щоб зробити їх більш гнучкими і забезпечити їх сумісність із загальною Глобальною стратегією відносин Організації, викладеної у Рамковій концепції щодо відносин ОЕСР з країнами, які не є членами [C(2005)158/FINAL], Резолюції Ради з питань розширення та активізації участі [C/MIN(2007)4/FINAL], Настановах для комітетів щодо поглиблення активізації участі [C(2010)100/FINAL], Стратегії ОЕСР з питань розвитку [C/MIN(2012)6], Заяві про бачення 50-річчя ОЕСР [C/MIN(2011)6/FINAL], Заяві Ради міністрів від 2012 року [C/MIN(2012)10/FINAL] та інших відповідних документах;

Визнаючи важливість забезпечення участі країн, які не є членами, в органах ОЕСР на основі взаємного інтересу, а також потребу у сприянні співпраці та враховуючи те, що така участь має підвищити вплив роботи Організації, її ролі у формуванні міжнародного порядку денного і, отже, її здатності виконувати свій мандат, як визначено у Конвенції ОЕСР;

Наголошуючи на важливості участі на високому рівні Партнерів в органах ОЕСР, а також на потребі у забезпеченні цих органів відповідними стимулами для забезпечення цього;

Нагадуючи про своє рішення зробити ОЕСР більш ефективною і всеосяжною глобальною політичною мережею, в тому числі шляхом просування і поширення своїх цінностей, а також за рахунок підвищення значимості і глобального визнання її політичних стандартів і передового досвіду за допомогою участі країн, які не є членами, в її розвитку та реалізації, без шкоди для ефективності або методів роботи Організації;

ПОСТАНОВЛЯЄ:

Загальні принципи

1. а) Основні комітети розробляють Глобальні стратегії відносин, які забезпечують основи для участі країн, які не є членами, в їх роботі та роботі їх допоміжних органів, з метою підвищення якості, доцільності та результативності роботи Організації, а отже її здатності виконувати свій мандат, як визначено у Конвенції ОЕСР.

б) Країни, які не є членами, але які беруть участь в роботі одного або декількох

допоміжних органів Організації, іменуються Партнерами. Вони можуть бути запрошені до участі в роботі цих органів як Запрошена особа, Учасник або Асоційований член відповідно до Глобальних стратегій відносин органів і положень цієї Резолюції.

с) Основний комітет, який бажає залучити одного або декількох Партнерів до своєї роботи, повинен розробити План участі, в основі якого має лежати його Глобальна стратегія відносин. Він повинен надати такий План участі на розгляд Ради через Комітет із зовнішніх зв'язків для затвердження за взаємною згодою.

д) Допоміжний орган Організації може запросити як Запрошена особа або Учасник будь-якого з Партнерів, яких Рада призначила як Ключовим партнером. Такі запрошення мають бути вказані у Плані участі для інформації.

е) Участь в якості Учасника або Асоційованого члена вимагає сплати збору.

ф) Якщо це виправдано обставинами, можна дотримуватися письмової процедури для процесів, які передбачає ця Резолюція. Термін становить 15 днів, якщо член не вимагає продовження такого терміну. Він може бути скорочений Головою відповідного органу з причин терміновості, за відсутності заперечення з боку Члена.

г) Додаток, який є невід'ємною частиною цієї Резолюції, містить настанови щодо подання заяви до основних комітетів та їх допоміжних органів стосовно розробки їх Глобальних стратегій відносин і пов'язаних з ними Планів участі, участі Партнерів в їх роботі і методу визначення суми зборів. Рада може передбачати інші настанови у конкретних випадках.

h) Ця Резолюція забезпечує правову та інституційну базу для участі в усіх органах Організації, за винятком Ради, Постійних комітетів, як визначено у положенні 1 b) Регламенту, і спеціальних органів, створених Радою, а також з урахуванням будь-яких особливих умов, за рішенням Ради, включаючи рішення про встановлення програм Частини II.

Форми партнерства

2. а) Запрошені особи можуть бути запрошені, на розсуд органу, до участі в окремих засіданнях допоміжних органів, за умови їх включення до Плану участі. Вони сприяють виконанню мандату органу та програми робіт шляхом участі у засіданнях, на які їх було запрошено, і шляхом участі в обговореннях.

б) Учасникам пропонується відвідувати всі засідання допоміжного органу протягом необмеженого періоду часу, якщо не передбачено інше, з урахуванням дворічного перегляду таким органом. Відповідно до умов, викладених у Регламенті, цій Резолюції та запрошенні, вони мають бути здатними і готовими істотною мірою сприяти виконанню мандату органу і програми робіт шляхом їх активної участі в його засіданнях і його роботі, в тому числі шляхом надання інформації, яку може вимагати такий орган.

с) Асоційованим членам пропонується відвідувати всі засідання допоміжного органу протягом необмеженого періоду часу, якщо не передбачено інше. На додаток до вимог для Учасників, вони повинні продемонструвати свою прихильність цілям і практиці органу шляхом виконання критеріїв, зазначених у пункті 5 а) Додатка, та надавати будь-яку статистичну інформацію, яка може бути вимагатися для баз даних органу.

д) Коли б Рада не прийняла рішення розпочати обговорення щодо приєднання будь-якої країни до Організації як члена, очікується, що така країна буде брати активну участь у засіданнях органів Організації відповідно до умов і положень, включаючи форму Партнерства, визначену Організацією, якщо не передбачено інше.

Запрошення

3. а) Партнери можуть бути запрошені до участі в роботі допоміжних органів:

- i. За ініціативи Ради, після консультацій з відповідним органом і Комітетом із зовнішніх зв'язків; або
  - ii. За ініціативи основного комітету шляхом включення Партнера до його Плану участі; або
  - iii. За їх власної ініціативи шляхом подання заяви до відповідного основного комітету через Секретаріат. У такому разі комітет може запропонувати Раді схвалити включення заявника до його Плану участі. За відсутності такої пропозиції комітет розглядає заяву у рамках перегляду своєї Глобальної стратегії відносин, зазначеної у пункті 1 b) Додатка, та надає свої висновки Комітету із зовнішніх зв'язків.
- b) Секретаріат повідомляє Комітету із зовнішніх зв'язків про заяви, зазначені у пункті a, iii). Якщо член надасть заперечення протягом 15 днів від дати такого повідомлення, заява вважається відхиленою і заявник має бути відповідним чином проінформований про це.

Прикінцеві положення

4. Ця Резолюція скасовує та замінює Резолюції Ради C(2004)132/FINAL і C(96)223/REV4/FINAL.

ДОДАТОК

Настанови для допоміжних органів стосовно Стратегій глобальних відносин, запрошень та участі партнерів в їх роботі

Стратегії глобальних відносин

1. а) Стратегії глобальних відносин основних комітетів розробляються відповідно до мандатів комітетів і загальної Стратегії глобальних відносин Організації, а також з урахуванням наступних відомостей:

і. які Партнерства можуть слугувати взаємному інтересу, у світлі:

- наслідків економічного розвитку Партнерів для економічного розвитку членів,

- інституційних та політичних ноу-хау Партнерів,

- відповідної кількості Партнерів, які беруть участь у відповідному органі, і вплив такої участі на ефективне функціонування такого органу,

і, таким чином, сприяти виконанню мандату комітету і його програми робіт, а також мандату Організації щодо сприяння розвитку країн, які не є членами;

ii. чи має бути запропонований Партнер запрошений як Запрошена особа, Учасник або Асоційований член;

iii. умови і положення, які мають виконуватися Учасниками або Асоційованими членами;

iv. відповідні шляхи і засоби заохочення досягнення більш високого рівня Партнерства і більш повної інтеграції в роботу цього органу відповідно до цієї Резолюції і регламенту ОЕСР;

v. можливі альтернативи для запрошення як Партнер, такі як участь у Глобальних форумах, регіональних підходах або двосторонніх заходах.

б) Для забезпечення того, що Стратегії глобальних відносин основних комітетів залишатимуться актуальними, і що їх програми робіт і бюджету ґрунтуватимуться на сучасних стратегіях, таким комітетам пропонується переглядати ці стратегії, принаймні, раз на два роки, паралельно з підготовкою їх дворічних програм робіт.

План участі

2. а) Після затвердження або внесення змін до Плану участі основного комітету Радою через Комітет із зовнішніх зв'язків, комітет має запросити Учасників або Асоційованих членів, які прийняли їх запрошення, на умовах, зазначених у Плані. Комітет уповноважений запросити Партнерів, перелічених як Запрошених осіб, на свій власний розсуд.

б) Посилаючись на Стратегію глобальних відносин, у Плані участі має бути зазначено:

і. запропонованих Партнерів, інформацію про те, в якості кого вони запрошені, і дату прийняття запрошення запропонованими Партнерами;

ii. умови та положення для Партнерів, які запрошують, включені у Стратегію глобальних відносин;

iii. будь-які запрошення Учасникам або Асоційованим членам, які мають бути скасовані;

iv. у разі Запрошених осіб, включаючи Ключових партнерів, які були запрошені як Запрошені особи на постійній основі для участі у засіданнях органу на період чотирьох або більше років, і яких орган не пропонує в якості Учасників, причини не робити цього.

с) Основний комітет переглядає свій План участі, принаймні, один раз на два роки у рамках перегляду своєї Стратегії глобальних відносин, зазначеної у пункті 1 б) Додатка,

та пропонує будь-які зміни, які на його думку є необхідними для схвалення Радою, через Комітет із зовнішніх зв'язків.

d) Основний комітет може попросити Раду, через Комітет із зовнішніх зв'язків, схвалити включення або скасування запрошень Партнерів до свого Плану участі шляхом надання відповідного повідомлення. Такі зміни мають бути схвалені, якщо член не попросить протягом 15 днів від дати повідомлення продовжити періоду часу для розгляду цього питання, або щоб це питання було включено до порядку денного Комітету із зовнішніх зв'язків.

e) Незважаючи на положення пункту d), включення або скасування Асоційованого члена до Плану участі має бути у будь-якому разі зазначено у порядку денному Комітету із зовнішніх зв'язків.

Запрошені особи

3. a) Запрошення як Запрошена особа повинно застосовуватися до окремого засідання відповідного органу чи одного з його допоміжних органів або до засідання на рівні міністрів, як передбачено у запрошенні. Воно може застосовуватися до засідань спільних органів, за умови, що їх материнські органи нададуть на це свою згоду.

b) Участь Запрошеної особи у засіданні може бути обмежена конкретними пунктами порядку денного і не повинна включати в себе обговорення, позначені як конфіденційні головою органу, або обговорення, в яких за рішенням голови Ради, відповідно до положення 9 b) Регламенту, не повинні брати участь Запрошені особи. Це включає в себе всі обговорення, проведені у контексті приєднання будь-якої країни до Організації або дотримання будь-якою країною чи економікою правового документа, якого сама Запрошена особа не дотримується.

c) Запрошена особа не повинна сплачувати жодного збору.

d) Запрошена особа може втручатися в обговорення на розсуд голови.

e) Запрошена особа не повинна обиратися в якості голови або члена бюро органу.

f) Запрошена особа не бере участі у процесі прийняття рішень в органі і не пов'язана висновками органу, пропозиціями або рішеннями чи будь-якими дисциплінами, за які відповідає орган.

Учасники

4. a) Запрошення як Учасника застосовується до органу, який запрошує, та його Глобальних форумів, а також може застосовуватися до його допоміжних органів і засідань на рівні міністрів, як передбачено у запрошенні. Воно може застосовуватися до спільних органів, за умови, що їх материнські органи нададуть на це свою згоду.

b) Учасник може брати участь в обговоренні органу, за винятком обговорень, позначених як конфіденційні головою органу, та обговорень, в яких за рішенням голови Ради, відповідно до положення 9 b) Регламенту, не повинні брати участь Учасники. Учасник не повинен бути запрошений на обговорення, які проводяться у контексті вступу будь-якої країни до Організації або приєднання будь-якої країни чи економіки до правового документа, до якого сам Учасник не приєднався.

c) Учасник має право пропонувати питання порядку денного і втручатися в обговорення.

d) Учасник не повинен бути обраний як голова або член бюро органу.

e) Учасник не бере участі у процесі прийняття рішень органу. Учасник не пов'язаний висновками органу, пропозиціями або рішеннями чи будь-якими дисциплінами, за які відповідає орган, якщо Учасник чітко не заявить про свою згоду.

f) Запрошення як Учасника приймається у письмовій формі Секретаріатом. Прийняття запрошення зобов'язує Учасника виконувати всі застосовні умови та положення. Учасник або Організація може скасувати статус Учасника, повідомивши про це за дванадцять місяців. Організація повинна зробити це шляхом внесення змін і доповнень до Плану участі.

g) Якщо Учасник неодноразово або протягом дванадцяти місяців чи більше не в змозі виконати свої зобов'язання, в тому числі зі сплати своїх зборів, основний комітет може призупинити право Учасника брати участь у роботі такого органу і повідомити про це Раді через Комітет із зовнішніх зв'язків. У такому разі Рада може також прийняти рішення про скасування цього права після консультацій з відповідним органом і Комітетом із зовнішніх зв'язків.

Асоційовані члени

5. a) Запрошення як Асоційовані члени повинні ґрунтуватися на оцінці політики кандидата і його прихильності цілям такого органу, практиці та високим стандартам, що демонструються цією політикою і його приєднанням принаймні до правових інструментів, визначених для цього у Плані участі.

b) Якщо не передбачено інше, запрошення як Асоційованим членом застосовується до органу, що запрошує, його допоміжних органів, Глобальних форумів, засідань на рівні міністрів і, за умови, що їх материнські органи надали на це свою згоду, до спільних органів.

c) Асоційований член може брати участь у повному діапазоні роботи органу, в тому числі в його бюро. Він також бере участь у процесі прийняття рішень органу. Асоційований член пов'язаний висновками, пропозиціями чи рішеннями, якщо не зазначено інше. Проте, ці права і обов'язки не поширюються на будь-які заходи, пов'язані із вступом країни до Організації, приєднання країни або економіки до правового документа, до якого сам Асоційований член не приєднався, або будь-яких інших заходів, зазначених у запрошенні.

d) Запрошення як Асоційованого члена приймається шляхом обміну листами із Секретаріатом, який зобов'язує Асоційованого члена виконувати всі застосовні умови і положення, включаючи дотримання всіх відповідних інструментів, як визначено у пункті a). Асоційований член або Організація може скасувати статус Асоційованого члена, надавши відповідне повідомлення за дванадцять місяців до такого скасування. Організація повинна зробити це шляхом внесення відповідних змін до Плану участі.

e) Якщо Асоційований член неодноразово або протягом дванадцяти місяців чи більше не виконує свої зобов'язання, включаючи сплату своїх зборів, основний комітет може призупинити право Асоційованого члена на участь у роботі цього органу і повідомити про це Раді через Комітет із зовнішніх зв'язків. У такому разі Рада може також прийняти рішення про скасування цього права після консультації з відповідним органом і Комітетом із зовнішніх зв'язків.

f) Рада може, якщо доцільно, погодитися на те, що орган називатиме своїх Асоційованих членів «членами» цього конкретного органу.

Участь у проектах або обговореннях щодо правового інструмента ОЕСР

6. a) Кожного разу, коли Організація бажає запросити одну або декілька країн, які не є членами, до участі як Запрошена особа у проекті або її структурах менеджменту, Секретаріат повинен надати пропозицію щодо такої участі Комітету із зовнішніх зв'язків. Запрошення має бути схвалено Комітетом із зовнішніх зв'язків, якщо член не попросить, щоб така пропозиція була надана Раді, у разі чого Рада повинна прийняти рішення за взаємною згодою.

b) Коли допоміжний орган бажає запросити одну або декілька країн, які не є членами, до

участі як Запрошена особа в обговореннях стосовно правового інструмента ОЕСР, він має повідомити про це Комітету із зовнішніх зв'язків. Запрошення має бути схвалено через письмову процедуру, як передбачено у пункті 1 f), якщо член не попросить, щоб це питання було включено до порядку денного Комітету із зовнішніх зв'язків. Після розгляду Комітетом із зовнішніх зв'язків, Рада має прийняти рішення за взаємною згодою.

с) У випадках, зазначених у пунктах а) і b), відповідні країни, які не є членами Організації, можуть також бути запрошені в якості Асоційованих членів Радою. У таких випадках вони повинні будуть асоціювати себе з результатами проекту або обговорень, якщо вони не зазначають інше.

Збори

7. а) Учасники сплачують річний збір у розмірі 10 600 євро для основного комітету, або 3 600 євро для допоміжного органу основного комітету, якщо Партнер не є Учасником у комітеті, у сумі щонайбільше 10 600 євро для трьох чи більше допоміжних органів одного і того ж комітету. Збір для будь-якого Партнера, який приєднується до Декларації про міжнародні інвестиції і багатонаціональні компанії та бере участь у відповідній роботі Комітету з інвестицій, не будучи Учасником або Асоційованим членом у цьому комітеті, має бути таким самим, що і для допоміжного органу основного комітету, якщо Комітет із зовнішніх зв'язків не прийме іншого рішення після консультацій з Комітетом з інвестицій.

b) Усі збори, отримані від Учасників в органах Частини I, вважаються доходом бюджету. Збори, одержані від Учасників в органах, що регулюють програми Частини II, повинні як і раніше розглядатися як аналог добровільних внесків.

с) Асоційовані особи в основному комітеті Частини I, в тому числі в його допоміжних органах, охоплених запрошенням, повинні сплатити збір, який є таким самим, як і для всіх Асоційованих членів у цьому органі. Він має бути встановлений на розсуд основного комітету Частини I у розмірі 20 000 або 50 000 євро. Сума до розміру збору Учасника для такого органу буде розглядатися як дохід бюджету; різниця між збором Учасника і збором Асоційованого члена буде перерозподілена відповідному органу і має вважатися аналогом добровільних внесків. Сукупний збір, який підлягає сплаті Асоційованим членом в органі Частині I, включаючи його допоміжні органи, проекти і роботу над правовим інструментом ОЕСР, не повинна перевищувати 50 000 євро.

d) Суми, зазначені у пунктах а) і с), підлягають станом на 1 січня 2013 року автоматичним щорічним збільшенням, які дорівнюють офіційній ставці інфляції приймаючої країни за попередній календарний рік, і мають бути округлені до 100 євро.

e) Збори для Асоційованих членів у Робочій групі по боротьбі з хабарництвом в міжнародних ділових операціях, повинні як і раніше обчислюватися на основі, яка використовується для оцінки членами кошторисних витрат такої Робочої групи, включаючи накладні витрати у розмірі 10 відсотків, або збір, який у півтори рази перевищує відповідний збір Учасника, залежно від того, що є вищим.

g) Від Асоційованого члена може вимагатися відшкодувати Організації значні граничні витрати своєї первісної інтеграції і будь-якої подальшої спеціальної діяльності, пов'язаної з цією інтеграцією, мірою, якою ці витрати перевищують щорічний збір для відповідного органу.

h) Відповідний допоміжний орган може вважати, що участь як Асоційований член у проекті або в обговореннях стосовно правового документа ОЕСР гарантує сплату збору і, якщо так, подати пропозицію на рівні таких зборів до Комітету із зовнішніх зв'язків для затвердження, з урахуванням положень пункту с), останнє речення.

С(2009)63 - Рекомендація Ради щодо Настанов для інвестиційної політики країни-одержувача стосовно національної безпеки

25 травня 2009 року - С(2009)63 - С/М(2009)11/PROV

РАДА,

БЕРУЧИ ДО УВАГИ статтю 5 б) Конвенції про Організацію економічного співробітництва та розвитку від 14 грудня 1960 року;

БЕРУЧИ ДО УВАГИ міжнародні угоди про інвестиції, в тому числі Кодекси ОЕСР з питань лібералізації руху капіталу і поточних невидимих операцій; Декларацію урядів країн, що приєднуються, про міжнародні інвестиції і багатонаціональні компанії [С(76)99/Final], з останніми змінами і доповненнями, внесеними 27 червня 2000 року [С/М(2000)17], третє переглянуте Рішення Ради про національний режим [С(91)147/FINAL] та відповідні Рекомендації [С(86)55(Final), С(87)76(Final), С(88)41(Final), С(88)131(Final) і С(89)76(Final)];

ВРАХОВУЮЧИ те, що інвестиційна політика із забезпечення національної безпеки є важливою складовою частиною інвестиційної політики в деяких країнах;

ВРАХОВУЮЧИ те, що потрібні настанови для допомоги країнам у розробці і реалізації такої політики, щоб вони могли досягти своїх національних цілей безпеки з найменшим можливим впливом на інвестиційні потоки;

ЗАЗНАЧАЮЧИ, що нижченаведені настанови не призначені для зміни існуючих прав і зобов'язань за вищезгаданим міжнародними угодами;

За пропозицією Комітету з інвестицій;

I. РЕКОМЕНДУЄ, щоб уряди, якщо вони розглядають або впроваджують інвестиційну політику (в тому числі заходи), розроблену для забезпечення національної безпеки, керувалися принципами недискримінації, прозорості політики і передбачуваності результатів, пропорційності заходів і відповідальності виконуючих органів влади, як викладено у настановах, що додаються до цього документа як Додаток до цієї Рекомендації, невід'ємною частиною якої він є.

II. ЗАПРОШУЄ країн, які не є членами, дотримуватися цієї Рекомендації і брати участь на рівних з країнами-членами умовах у її подальшій перевірці.

III. ДОРУЧАЄ Комітету з інвестицій, працюючи з її партнерами, які не його членами, у контексті Круглих столів на тему «Свобода інвестицій, національна безпека і «стратегічні галузі», щоб забезпечити необхідні подальші перевірки цієї Рекомендації, в тому числі шляхом моніторингу експертами.

ДОДАТОК

**НАСТАНОВИ ЩОДО ІНВЕСТИЦІЙНОЇ ПОЛІТИКИ КРАЇН-ОДЕРЖУВАЧІВ
СТОСОВНО НАЦІОНАЛЬНОЇ БЕЗПЕКИ**

1. Заборона дискримінації - Уряди повинні керуватися принципом недискримінації. В цілому, уряди повинні спиратися на заходи загального застосування, які застосовуються до інвесторів, що знаходяться в аналогічному місцезнаходженні, в однаковий спосіб. Якщо такі заходи вважаються недостатніми для захисту національної безпеки, спеціальні заходи, вжиті стосовно окремих інвестицій, повинні ґрунтуватися на особливих обставинах окремої інвестиції, які становлять загрозу для національної безпеки.

2. Прозорість/Передбачуваність – хоча в інтересах інвесторів та урядів зберігати у таємниці конфіденційну інформацію, регулятивні цілі і практики мають бути якомога

більш прозорим, щоб підвищити передбачуваність результатів.

- *Кодифікація і публікація.* Первинні і другорядні закони мають бути кодифіковані і доступні громадськості у зручній формі (наприклад, у державному реєстрі, у мережі Інтернет). Зокрема, критерії оцінки, які використовуються в перевітках, мають бути доступними для громадськості.
- *Попереднє повідомлення.* Уряди повинні вживати заходи, щоб повідомляти зацікавленим сторонам про плани щодо зміни інвестиційної політики.
- *Консультації.* Уряди повинні враховувати точку зору зацікавлених сторін, коли вони розглядають можливість внесення змін в інвестиційну політику.
- *Процесуальна справедливість і передбачуваність.* Суворі часові межі мають застосовуватися до процедур перегляду для іноземних інвестицій. Комерційна конфіденційна інформація, надана інвестором, повинна бути захищена. За можливості, необхідно враховувати правила, що передбачають затвердження угод, якщо не буде вжито заходів для обмеження або обумовлення операції протягом заданого періоду часу.
- *Розкриття інформації про заходи інвестиційної політики* є першим кроком до забезпечення підзвітності. Уряди повинні забезпечити, що вони належним чином розкриватимуть інформацію про заходи інвестиційної політики (наприклад, через прес-релізи, річні звіти або звіти до Парламенту), захищаючи також комерційну конфіденційну і службову інформацію.

3. Нормативна пропорційність – обмеження на інвестиції або умови угоди не повинні бути більшими, ніж це необхідно для захисту національної безпеки, і їх слід уникати, якщо інші існуючі заходи є адекватними і належними для вирішення проблеми національної безпеки.

- *Важливі проблеми безпеки вимагають самостійного судження.* Інвестиційні інструменти ОЕСР визнають, що кожна країна має право визначати, що необхідно для захисту її національної безпеки. Це визначення має бути зроблено з використанням методів оцінки ризику, які є строгими і які відображають обставини країни, установи та ресурси. Взаємозв'язок між інвестиційними обмеженнями і виявленими ризиками національної безпеки має бути чітким.
- *Вузький фокус.* Інвестиційні обмеження мають бути вузько зосереджені на проблемах, пов'язаних з національною безпекою.
- *Відповідний досвід.* Інвестиційні заходи, пов'язані з безпекою, мають бути такими, які отримують вигоду від належного досвіду національної безпеки, а також досвіду, необхідного для оцінки наслідків від заходів по відношенню до переваг відкритої інвестиційної політики і впливу обмежень.
- *Індивідуальні відповіді.* Якщо використовуються взагалі, обмежувальні інвестиційні заходи мають бути адаптовані відповідно до конкретних ризиків, пов'язаних з конкретними інвестиційними пропозиціями. Це може включати в себе забезпечення політичних заходів (особливо угод щодо зниження ризику), що дозволяють вирішувати проблеми безпеки, але не дотягують до блокування інвестицій.
- *Останній засіб.* Обмежувальні інвестиційні заходи мають використовуватися, якщо взагалі використовуватися, у крайньому випадку, коли інші політики (наприклад, галузеве ліцензування, політика в області конкуренції, регулювання фінансового ринку) не можуть бути використані для усунення проблем, пов'язаних з безпекою.

4. Підзвітність – процедури внутрішнього контролю з боку уряду, парламентської нагляду, судового розгляду, періодичних оцінок регулятивного впливу, а також вимоги щодо того, що важливі рішення (в тому числі рішення про блокування інвестицій) повинні

прийматися на вищому урядовому рівні, повинні враховуватися для забезпечення підзвітності виконуючих органів влади.

- *Підзвітність перед громадянами.* Органи, відповідальні за обмежувальні заходи інвестиційної політики, мають бути підзвітними перед громадянами, від імені яких вживаються такі заходи. Країни використовують поєднання політичних і судових механізмів контролю для збереження нейтралітету і об'єктивності процесу перевірки інвестицій, одночасно забезпечуючи свою політичну відповідальність. Слід розглянути заходи щодо зміцнення підзвітності виконуючих органів влади перед Парламентом (наприклад, парламентський комітет з моніторингу реалізації політики та відповіді або звіти до Парламенту, які також захищають конфіденційну комерційну або пов'язану з безпекою інформацію).

- *Міжнародні механізми підзвітності.* Усі країни мають спільний інтерес у продовженні міжнародної інвестиційної політики, яка є відкритою, законною і справедливою. За допомогою різних міжнародних стандартів уряди визнають цей спільний інтерес і погоджуються на участь у відповідних міжнародних механізмах підзвітності (наприклад, повідомлення ОЕСР та зобов'язання щодо експертної оцінки по відношенню до обмежувальної інвестиційної політики). Зокрема, це допомагає стримувати внутрішні політичні тиски для обмежувальної і дискримінаційної політики. Уряди-одержувачі повинні брати участь у підтримці таких механізмів.

- *Звернення за допомогою до іноземних інвесторів.* Можливість для іноземних інвесторів вимагати перегляду рішень щодо обмеження іноземних інвестицій за допомогою адміністративних процедур або перед судами чи адміністративними судами, може підвищити підзвітність. Проте, надання деякими національними конституціями повноважень щодо національної безпеки може накласти обмеження на обсяг повноважень судів. Крім того, судові та адміністративні процедури можуть бути дорогими і забирати багато часу як для урядів країн-одержувачів, так і для інвесторів. Важливо мати механізми для забезпечення ефективності, чесності та об'єктивності рішень, аби використання таких процедур було нечастим. Можливість одержання відшкодування збитку не повинна перешкоджати виконавчій владі виконувати її зобов'язання щодо захисту національної безпеки.

- *Найвищі повноваження для прийняття важливих рішень (наприклад, для блокування іноземних інвестицій) повинні знаходитися на високому політичному рівні.* Такі рішення вимагають участі на високому рівні, оскільки вони можуть обмежувати свободу вираження прав власності, критичну опору ринкової економіки, і тому що вони часто вимагають координування між численними урядовими функціями. Остаточне рішення заборонити (або блокувати) інвестиції має бути прийнято на рівні голови держави і міністрів.

- *Ефективне управління державним сектором.* Ширші системи управління державним сектором допомагають забезпечити, щоб посадові особи політичного рівня і державні службовці, відповідальні за інвестиційну політику, пов'язану з безпекою, стикалися з відповідними стимулами і засобами контролю для забезпечення того, що вони проявлятимуть належну обережність при виконанні своїх обов'язків і будуть вільними від корупції, неправомірного впливу і конфлікту інтересів.

DAF/INV/RBC(2015)11/FINAL – Реалізація Плану дій щодо зміцнення Національних координаційних бюро

Вступ

1. У цьому документі викладено План дій і відповідні заходи щодо його реалізації для зміцнення Національних координаційних бюро. У ньому визначено низку заходів, які мають бути здійснені протягом 3-х років (2016-2018) з метою надання допомоги Національним координаційним бюро виконувати їх функції відповідно до вимог, викладених у Рішенні про Настанови.
2. Національні координаційні бюро становлять відмінну рису Настанов і забезпечують надійний механізм для підтримки їх виконання і забезпечення підзвітності. Настанови є єдиним підтримуваним урядом міжнародним інструментом з питань відповідального ведення бізнесу з вбудованим механізмом подання та розгляду скарг, і цей механізм є частиною мандату Національних координаційних бюро, починаючи з редакції Настанов 2000 року. Редакція Настанов 2011 року містила більш чіткі і зміцнені процедури для підсилення ролі Національних координаційних бюро, підвищення ефективності і сприяння еквівалентності. Національні координаційні бюро згадуються також як приклад державного механізму подання та розгляду скарг у Керівних принципах Організації Об'єднаних Націй з питань бізнесу та прав людини, які були схвалені Радою з прав людини у 2011 році.¹⁴
3. У червні 2015 року з нагоди Засідання Ради міністрів ОЕСР, міністри закликали ОЕСР «продовжувати свої зусилля щодо подальшого підвищення ефективності роботи Національних координаційних бюро багатонаціональних компаній, у тому числі за допомогою добровільних експертних оцінок і обміну передовим досвідом».¹⁵ Це було додатково посилено у Декларації лідерів Великої сімки у червні 2015 року, яка зобов'язала уряди Великої сімки «зміцнити механізми для забезпечення доступу до засобів правового захисту, включаючи Національні координаційні бюро». Для цього уряди Великої сімки заохочують ОЕСР сприяти проведенню експертних оцінок і обміну досвідом щодо функціонування і ефективності Національних координаційних бюро. Крім того, уряди Великої сімки зобов'язалися забезпечити, що їх власні Національні координаційні бюро будуть ефективними і «подаватимуть приклад».¹⁶
4. Існували також розробки в цій області, які застосовуються до країн, що приєдналися. Як зазначено у DAF/INV/ACS(2015)1, дорожні карти приєднання для Коста-Ріки і Литви містять чіткіші вимоги щодо їх зобов'язань стосовно Настанов.
5. Кожна з таких розробок підкреслює зростаючу політичну волю для покращення і розвинення механізму Національного координаційного бюро. У грудні 2014 року Робоча група з відповідального ведення бізнесу ухвалила план робіт для підвищення ефективності Національних координаційних бюро і сприяння функціональній еквівалентності [DAF/INV/RBC/RD(2014)9/FINAL], а в березні 2015 року обговорила документ під назвою «Вирішення питань, пов'язаних з функціонуванням і роботою Національних координаційних бюро». В останньому документі описано роль Комітету з

¹⁴ Національні координаційні бюро згадуються у коментарі до Керівного принципу 25, який гласить: «У межах своїх обов'язків щодо захисту від пов'язаного з бізнесом порушення прав людини, держави повинні вживати належних заходів для забезпечення, за допомогою судових, адміністративних, законодавчих чи інших відповідних засобів, того, що, коли такі порушення мають місце у межах їх території та/або юрисдикції, постраждалі особи матимуть доступ до ефективних засобів правового захисту».

¹⁵ Розблокування інвестицій для сталого зростання і робочих місць – Заява Ради міністрів 2015 року, <http://www.oecd.org/mcm/documents/ministerial-council-statement-2015.htm>

¹⁶ Декларація лідерів, Саміт Великої сімки, 7-8 червня 2015 року https://www.g7germany.de/Content/EN/Anlagen/G7/2015-06-08-g7-abschluss-eng_en.pdf?_blob=publicationFile&v=3

інвестицій, Робочої групиз відповідального ведення бізнесу і Секретаріату ОЕСР у забезпеченні і підтримці функціонування Національних координаційних бюро, а також вирішенні питань, пов'язаних з їх функціонуванням DAF/INV/RBC(2015)1.

План дій для задоволення зростаючого попиту на Національні координаційні бюро

6. Як зазначено в документі DAF/INV/RBC(2015)1, в результаті зростання інтересу до відповідального ведення бізнесу, і більш конкретно у Настановах, попит на Національні координаційні бюро значно виріс. Питання, порушені у минулому, або які можуть бути порушені у майбутньому, включають у себе відсутність існування функціонуючого Національного координаційного бюро у будь-якій країні, що приєднується, через кілька років після її приєднання до Декларації; претензії з боку зацікавлених сторін щодо того, що Національне координаційне бюро не відповідає основним критеріям, викладеним у Методичних вказівках; або питання, що стосуються ефективності та функціонування Національних координаційних бюро, або їх тлумачення у Настановах, тощо.¹⁷ Національні координаційні бюро самі підняли проблему співпраці з іншими Національними координаційними бюро. До Секретаріату також надійшли скарги від зацікавлених сторін, наприклад, щодо висування Національними координаційними бюро вимог для подання конкретних випадків, які ґрунтуються на надмірно обмежувальному тлумаченні Настанов, або щодо розгляду Національними координаційними бюро конкретного випадку впродовж кількох років.

7. Як зазначено у DAF/INV/RBC(2015)1, не всі питання, порушені щодо функціонування Національних координаційних бюро, викликають критику, але можуть бути пов'язані з труднощами, з якими стикаються Національні координаційні бюро при виконанні своїх функцій. Національні координаційні бюро все частіше стикаються зі складними справами, пов'язаними з веденням бізнесу, що охоплює кілька юрисдикцій, передбачає численні ділові відносини тощо, а тому можуть вимагати роз'яснення Настанов або рекомендацій щодо обробки певних запитів або конкретних випадків. Труднощі можуть також виникнути з того факту, що Національне координаційне бюро не має ані ресурсів, ані можливостей для виконання своїх функцій, ані необхідної підтримки з боку уряду. Інші питання виникають щодо співпраці між Національними координаційними бюро. Хоча Національні координаційні бюро мають давню практику співпраці і обміну інформацією, існують ситуації, в яких може знадобитися більш формальна допомога, наприклад, щоб визначити, які Національні координаційні бюро повинні обробляти конкретний випадок, пов'язаний з операціями підприємства з діловими відносинами у кількох країнах.

8. Обидва документи [DAF/INV/RBC/RD(2014)9/FINAL] і [DAF/INV/RBC(2015)1] формують основу для цього Плану дій, в якому докладно описано способи поліпшення і зміцнення Національних координаційних бюро протягом періоду з січня 2016 року по грудень 2018. Надання запропонованого Плану дій залежить від залучення Національних координаційних бюро, додаткових фінансових ресурсів і підтримки інституційних зацікавлених сторін ВІАС, OECD Watch і TUAC. Така підтримка є необхідною для досягнення цілі зміцнення функціонування і ефективності Національних координаційних бюро в цілому.

Базові вимоги

¹⁷ Див., наприклад, роботи «Засоби правового захисту є нечастими: Аналіз справ Національних координаційних бюро за 15 років та їх участь у покращенні доступу до засобів правового захисту жертв корпоративної неправомірної поведінки». OECDWatch, червень 2015 року; «15-етапний план для Національних координаційних бюро @15», TUAC, червень 2015; і Третє дослідження ВІАС досвіду компаній, що знаходяться у країнах-членах, з Національними координаційними бюро і Документ для обговорення процедур конкретних випадків на щорічній зустрічі Національних координаційних бюро 2015 року, червень 2015 року.

9. Рішення Ради щодо Настанов ОЕСР для багатонаціональних компаній¹⁸ (надалі – «Рішення») і його Методичні вказівки містять опис зобов'язань країн, що приєднуються, заснувати Національне координаційне бюро, а також вимоги для функціонуючих Національних координаційних бюро та основні критерії, яким мають відповідати Національні координаційні бюро. Країни, що приєднуються, повинні заснувати Національні координаційні бюро, які просувають Настанови і діють як форум для обговорення всіх питань, пов'язаних з Настановами.¹⁹ Вони повинні надати людські та фінансові ресурси для своїх Національних контактних бюро, щоб ефективно виконувати свої обов'язки, з урахуванням внутрішніх пріоритетів і практик бюджету.²⁰ У свою чергу, Національні координаційні бюро повинні займатися просуванням, обробляти запити і сприяти вирішенню питань, які виникають стосовно реалізації Настанов у конкретних випадках. І, нарешті, Національні координаційні бюро повинні виконувати свою діяльність відповідно до основних критеріїв видимості, доступності, прозорості та підзвітності для досягнення функціональної еквівалентності.

Діяльність у рамках Плану дій

10. Запропонована діяльність на 2016-2018 роки була поділена на три паралельні напрями, які будуть виконуватися одночасно – Експертні оцінки і створення потенціалу, Формування узгодженості та Розробка інструментів. Діяльність, виділена у рамках цих напрямів, ґрунтується на попередніх вимогах про допомогу з боку окремих Національних координаційних бюро. Усі заходи вимагатимуть спеціального фінансування, яке має бути реалізовано і підтримуватися.

11. При формуванні переліку діяльності, були розглянуті наступні питання. По-перше, для кожного виду діяльності, основний упор робиться на забезпечення того, щоб, як мінімум, структура і функціонування Національного координаційного бюро відповідали вимогам, встановленим у відповідності з Рішенням (відповідні ресурси, основні критерії тощо). По-друге, всі заходи визнають підвищену увагу до Національних координаційних бюро в результаті нещодавніх глобальних подій щодо відповідального ведення бізнесу та, зокрема, зростаючу увагу щодо доступу до засобів правового захисту.²¹ По-третє, в той час як у більшості випадків діяльність буде здійснюватися у дусі прогресу з плином часу, можуть існувати випадки, коли виявлено стійку відсутність участі країни, що приєднується, у виконанні її зобов'язань за Рішенням, і як такий курс дій за участі Комітету з інвестицій, як зазначено у документі DAF/INV/RBC(2015)1, може бути прийнятий.

Перший напрям: Експертні оцінки і створення потенціалу

12. Цей перший напрям діяльності об'єднує два основні проекти: експертні оцінки і створення потенціалу. Обидва призначені для надання допомоги Національним координаційним бюро у задоволенні основних критеріїв для функціональної еквівалентності і для розуміння того, що від них вимагається. Проте, існує чітка різниця між експертними оцінками, які передбачають допомогу з боку представників інших Національних координаційних бюро, і місіями створення потенціалу, які залучають лише Секретаріат і які розроблені так, щоб полегшити надання допомоги Національним координаційним бюро у виборі зон, що потребують уваги. Обидва заходи можуть призвести до публічного звіту, в якому буде вказано період часу для перевірки.

¹⁸ C(2000)96/FINAL, зі змінами і доповненнями, внесеними 25 травня 2011 року.

¹⁹ Пункт 11 Глави 1 Настанов (Концепції і принципи).

²⁰ Розділ I Рішення.

²¹ Наприклад, Управління Верховного комісара ООН з ініціативи прав людини щодо покращення підзвітності та доступу до засобів правового захисту у випадках участі компаній у порушенні прав людини <http://www.ohchr.org/EN/Issues/Business/Pages/OHCHRstudyondomesticlawremedies.aspx>

Експертні оцінки

13. Як зазначено вище, спостерігається підвищена політична воля щодо більш структурованого процесу експертних оцінок, які надають конкретні рекомендації Національним координаційним бюро для забезпечення того, що їх діяльність та операції будуть відповідати методичним вказівкам і основними критеріями. Основний шаблон, узгоджений Робочою групою з відповідального ведення бізнесу, містить опис умов процесу експертної оцінки Національних координаційних бюро, а також перелік запитань для Національного координаційного бюро, що розглядається, і для зацікавлених сторін.²² Експертні оцінки пропонують можливість оцінити і поділитися внутрішніми напрацюваннями Національного координаційного бюро та будь-які бар'єри, з якими може зіткнутися Національне координаційне бюро при реалізації своїх цілей, а також досягнення і передовий досвід при виконанні своїх функцій. Крім того, перевірка включає в себе вивчення процедур і підходу Національного координаційного бюро до обробки конкретних випадків, які можуть допомогти підвищити узгодженість.

14. На сьогоднішній день було завершено чотири експертні оцінки: Японія, Нідерланди, Норвегія і Данія. Звіти по таким експертним оцінкам доступні в Інтернеті.

15. Проте, не всі країни на сьогоднішній день є такими, які можна було б назвати «готовими до експертної оцінки». Наприклад, не має сенсу здійснювати ретельний розгляд країни, яка не має видимих контактних даних про Національні координаційні бюро; якщо немає чинного плану просування; якщо країна не бере участі у засіданнях Національних координаційних бюро або не звітує про свою діяльність.

16. Передбачається, що протягом найближчих трьох років, усі країни Великої сімки заохочуватимуться до участі в експертній оцінці, разом з будь-якими додатковими країнами, які стали добровольцями або отримали принаймні п'ять конкретних випадків. Критерій щонайменше п'яти конкретних випадків використовується у контексті цього Плану дій виключно з метою визначення пріоритетності експертних оцінок на період 2016-2018 років. Перелік з 24-х відповідних країн наведено у Додатку 1. Такий перелік включає в себе 5 країн, які вже проходили експертну оцінку або збираються її пройти.

17. У цілому, мета полягає у збільшенні кількості експертних оцінок, що проводяться на щорічній основі і координуються Секретаріатом. Пропонується, що починаючи з 2016 року, щорічно будуть проводитися від чотирьох до шести експертних оцінок.

18. Для тих експертних оцінок, які були завершені і не включають в себе моніторинг для дотримання рекомендацій від експертів (Японія, Нідерланди і Норвегія), пропонується проведення короткого моніторингу для забезпечення узгодженості з основним шаблоном експертних оцінок. Це передбачає зв'язок між секретаріатом та відповідним Національним координаційним бюро, що вимагає поновлення інформації стосовно питань, охоплених у звіті, який також має бути згодом оприлюднений.

19. Усі члени Національного координаційного бюро заохочуються піти добровільними окремими представниками як експерти для супроводження процесу експертної оцінки. Як зазначено у шаблоні, кожна експертна оцінка повинна включати в себе від двох до чотирьох експертів і для того, щоб забезпечити різноманітність, яка є необхідною з точки зору досвіду і географічного положення, всі Національні координаційні бюро заохочуються призначати осіб для виконання цього завдання.

20. Як викладено у шаблоні, проект звіту має бути наданий на розгляд Робочої групи з відповідального ведення бізнесу і засідання Національних координаційних бюро для коментарів, під час засідання або за допомогою письмової процедури. Резюме оцінки і рекомендації мають бути надані на розгляд Комітету з інвестицій та включені до Річного

---

²² DAF/INV/RBC(2014)12/FINAL

звіту для Ради. Остаточний звіт має бути опублікований на веб-сайті ОЕСР. Національні координаційні бюро, які пройшли перевірку, заохочуються оприлюднити звіт, у тому числі шляхом публікації його на своїх веб-сайтах державною мовою. Національне координаційне бюро, що перевіряється, повинно звітувати перед Робочою групою з відповідального ведення бізнесу протягом певного періоду часу, щоб повідомити про будь-які заходи, вжиті на основі рекомендацій, що містяться у звіті про експертну оцінку.

21. Як наступний крок, Секретаріат повинен написати всім Національним координаційним бюро, які вважаються «готовими до експертної оцінки», скласти графік для експертних оцінок на період 2016-2018 років. Крім того, всім Національним координаційним бюро пропонується вказати про свою готовність бути експертами для процесу, який дозволить секретаріату підготувати проект розподілу експертів для розгляду Робочою групою з відповідального ведення бізнесу.

Місії зі створення потенціалу

22. Для країн, які на сьогоднішній день не вважаються «готовими до експертної оцінки», пропонується, щоб Секретаріат надав «підтримку зі створення потенціалу». По суті, така підтримка призначена для надання допомоги урядам країн, Національні координаційні бюро яких можуть намагатися задовольнити основні критерії і бажають знайти індивідуальну підтримку для поліпшення своїх власних внутрішніх процесів. Крім того, ці Національні координаційні бюро можуть потребувати більшої внутрішньої узгодженості та взаємодії уряду при забезпеченні необхідних ресурсів для Національного координаційного бюро, а також з відповідними зацікавленими сторонами, щоб переконатися, що вони повністю розуміють роль і функції Національного координаційного бюро.

23. Ця підтримка може передбачати дводенний візит Секретаріату до відповідної країни, який буде складатися із зустрічей з відповідними державними органами, місцевими зацікавленими сторонами (визначеними інституційними зацікавленими сторонами) і сесій обміну досвідом для представників Національних координаційних бюро та інших відповідних представників уряду. Зустріч має бути значно легшою, ніж повний процес експертної оцінки, і її основна мета полягає в тому, щоб виділити області, які можуть стати предметом рекомендацій у майбутній експертній оцінці. Після візиту Секретаріат може підготувати звіт з результатами. Що стосується експертних оцінок, цей звіт може бути опублікований і може включати в себе запит на подальший звіт у межах певного періоду часу. Загальна мета таких місій може полягати в усуненні будь-яких перешкод на шляху до поліпшення і забезпеченні того, щоб Національні координаційні бюро відповідали основним критеріям.

Перевірки Національних координаційних бюро у рамках вступу до ОЕСР і приєднання до Декларації

24. Як Коста-Ріка, так і Литва на сьогоднішній день проходять процес приєднання до Конвенції ОЕСР і, як зазначалося вище, їх Національні координаційні бюро мають бути перевірені Секретаріатом, як зазначено у DAF/INV/ACS(2015)1 і ухвалено Радою 8 липня 2015 року [C(2015)92/FINAL] [C(2015)93/FINAL]. Ця перевірка дозволить обом країнам брати участь у процесі, подібному до експертної оцінки, з додатковою перевагою використання дорожньої карти приєднання.

25. Низка країн подали заявку про приєднання до Декларації про міжнародні інвестиції і багатонаціональні компанії, в тому числі Україна, Казахстан, Сербія та Хорватія. Процедура приєднання до Декларації передбачає ретельну перевірку з боку Секретаріату основ інвестиційної політики кандидатів, включаючи також політику, пов'язану з відповідальним веденням бізнесу, викладену в оновленій Рамковій концепції з питань інвестицій. Оскільки двома з основних зобов'язань за Декларацією є створення

Національного координаційного бюро та реалізація Настанов, Секретаріат повинен підтримувати кандидатів у дотриманні, аби вони отримали повне розуміння таких зобов'язань. Одним з останніх прикладів такої підтримки є семінар, організований в Україні 17 вересня 2015 року спільно з Міністерством економічного розвитку і торгівлі.²³ На додаток до Голови Робочої групи, чотири Національних координаційних бюро із сусідніх країн – Польща, Латвія, Естонія та Угорщина – взяли участь у семінарі для обміну досвідом своїх країн зі створення Національних координаційних бюро та їх функціонування. Порушені теми включали такі: що таке відповідальне ведення бізнесу, що таке Настанови, основні міркування щодо прийняття рішення про структуру Національного координаційного бюро, специфіка різних частин мандату Національного координаційного бюро, в тому числі задоволення основних критеріїв функціональної еквівалентності, а також практичний досвід з конкретними прикладами.

Звітвання про нефункціонуючі Національні координаційні бюро.

26. Як зазначено у документі під назвою «Вирішення питань, які стосуються функціонування і роботи Національних координаційних бюро» DAF/INV/RBC(2015)1, є захід, якого може вжити Секретаріат, Робоча група з відповідального ведення бізнесу та Комітет з інвестицій у випадках, коли уряд країни, що приєднується, не має діючого Національного координаційного бюро.

27. Наприклад, якщо було встановлено, що на жодну особу на накладається завдання виконання функцій Національного координаційного бюро, що жоден представник не бере участі у щорічних зборах Національного координаційного бюро, чи що немає жодного річного звіту про діяльність Національного координаційного бюро, Секретаріат повинен повідомити про це Робочій групі з відповідального ведення бізнесу. Робоча група з відповідального ведення бізнесу може прийняти рішення про доведення цього питання до відома Комітету з інвестицій, наприклад, шляхом надання щорічного звіту, і Комітет з інвестицій може згодом, у свою чергу, подати це питання на розгляд Ради у своєму річному звіті.

Другий напрям: Формування узгодженості

Обмін досвідом

28. Національні координаційні бюро висловили потребу в можливості ділитися досвідом і вчитися один в одного, а також в експертів у конкретних областях (наприклад, посередництво). Обмін досвідом на сьогоднішній день є стандартною функцією зборів Національного координаційного бюро в ОЕСР, наприклад, збори, які відбулися у червні 2015 року, включали три сесії обміну досвідом (щодо зв'язку, прозорості та взаємодії із зацікавленими сторонами). Результати таких сесій були підсумовані і будуть розміщені на веб-сайті ОЕСР і веб-сайті Національного координаційного бюро. Такого роду сесії з обміну досвідом мають бути регулярною особливістю зустрічей Національного координаційного бюро.

29. Наступним кроком буде розробка Збірки заміток про належну практику, які охоплюють широкий діапазон тем, що часто розглядаються у контексті конкретних випадків. Список можливих тем включений у Додаток 2. Секретаріат має формувати документ стандартної форми і включати деякі початкові висновки напередодні кожної зустрічі Національного координаційного бюро, і сама зустріч може бути використана для збирання додаткових прикладів, належної практики, актуальних запитань і відповідних конкретних випадків. Оновлена версія має бути згодом надана інституційним зацікавленим сторонам для зворотного зв'язку і Національним координаційним бюро.

30. Обмін досвідом здійснюється також на регіональних заходах, організованих

²³ Див. <http://mneguidelines.oecd.org/ukraine-rbc-workshop-2015.htm>

Національними координаційними бюро. Нещодавні події включають в себе семінари, які проводяться в Угорщині у жовтні і в Данії у листопаді. Вони пропонують можливість для меншого числа Національних координаційних бюро поділитися конкретним досвідом. Такі заходи заохочуються, і Секретаріат може відігравати певну роль у наданні допомоги зі складанням порядку денного, беручи активну участь у такому заході і пропонуючи експертів-доповідачів по конкретним темам.

31. І, нарешті, існують неабиякі можливості для програм наставництва/узгодження для парування більш досвідчених Національних координаційних бюро з тими, які є новими, у порядку денному. На сьогоднішній день такі програми керувалися Національними координаційними бюро, і низка Національних координаційних бюро грають провідну роль, співпрацюючи у такий спосіб. Передбачається, що Секретаріат може допомагати в узгодженні на основі потреб, піднятих конкретними Національними координаційними бюро.

Просування результатів проектів проактивного порядку денного

32. У рамках своєї функції з просування Настанов, Національні координаційні бюро все частіше повинні відігравати провідну роль у просуванні Настанов для компаній, розроблених відповідно до проактивного порядку денного. Проактивний порядок денний спрямований на сприяння ефективному дотриманню Настанов шляхом надання допомоги підприємствам у виявленні та реагуванні на ризики негативних наслідків, пов'язаних з конкретною продукцією, регіонами, секторами або галузями. Центральне місце в його потенціалі для здійснення змін в широких масштабах займає використання багатостороннього процесу, який надає прихильникам і відповідним зацікавленим сторонам можливість брати участь пліч-о-пліч з підприємствами в розробці стратегій для уникнення та усунення ризиків несприятливих наслідків.

33. На сьогоднішній день проактивний порядок денний включає в себе рекомендації для компаній, що працюють в наступних галузях: корисні копалини в охоплених конфліктом регіонах і регіонах підвищеного ризику, участь зацікавлених сторін у видобувному секторі, секторі з виробництва одягу і взуття, сільськогосподарському секторі і фінансовому секторі. Рішення зосередити увагу на цих секторах ґрунтувалося на потребах і попиті зацікавлених сторін, в тому числі Національних координаційних бюро, які в рамках Методичних вказівок повинні визначити нові області для майбутніх проектів проактивного порядку денного.²⁴ Багато Національних координаційних бюро починають просувати Настанови на національному рівні. Передбачається, що оновлення у проактивному порядку денному регулярно здійснюватимуться на заходах Національних координаційних бюро, і що окреме навчання, спрямоване на Національні координаційні бюро, може бути організовано для більш ретельного визначення змісту галузевих настанов, які розробляються, якщо доцільно. Завдяки майбутньому схваленню Настанов FAO та ОЕСР щодо ланцюгів відповідального постачання сільськогосподарської продукції, Настанов щодо належної перевірки для взаємодії між основними зацікавленими сторонами у видобувному секторі та Настанов щодо належної перевірки для ланцюгів відповідального постачання у секторі виробництва одягу та взуття, Секретаріат повинен сприяти інструментам цільового навчання та розповсюдження для Національних координаційних бюро.

Обмін досвідом для підтримки Національних координаційних бюро

34. Як зазначено у DAF/INV/RBC(2015)1, існує необхідність поліпшити громадський

²⁴ Наприклад, робота по залученню зацікавлених сторін у видобувний сектор ґрунтується на запитах від канадського і норвезького Національних координаційних бюро після контакту з численними складними конкретними випадками з цього питання. За роботою у галузі виробництва одягу і взуття слідує інноваційна робота, виконувана Національними координаційними бюро, зокрема Національними координаційними бюро Франції та Італії.

обмін повідомленнями у більшості Національних координаційних бюро. Деякі Національні координаційні бюро все ще не мають веб-сайту, а деякі веб-сайти не містять достатньої інформації для включення конкретного прикладу. Аналогічна проблема існує з механізмом щорічного звітування. Секретаріат надаватиме підтримку Національним координаційним бюро, наприклад, шляхом надання низки рекомендацій щодо того, яку інформацію необхідно розмішувати на стандартному веб-сайті Національного координаційного бюро.

35. Національні координаційні бюро також зацікавлені в тому, як впоратися з поточними проблемами, пов'язаними з їх функцією, і, зокрема, у вирішенні конкретних випадків. Секретаріат вже забезпечує експертний центр і відповідає на індивідуальні запити від Національних координаційних бюро щодо їх функцій і процедур. Інші заходи можуть включати надання допомоги Національним координаційним бюро в розробці або перегляді їх процесуальних мандатів або регламентів для забезпечення узгодження з Методологічними вказівками.

36. Ця робота також допоможе виявити будь-які можливі області, в яких можуть знадобитися додаткові настанови для Національних координаційних бюро.

Третій напрям: Створення і вдосконалення інструментів

37. Одним з корисних інструментів для надання інформації про конкретні випадки є інтерактивна база даних ОЕСР. Проте, було зазначено, що така база даних не узгоджується з іншими державними базами даних, які відстежують конкретні випадки, зокрема такими, які TUAК та OECD Watch. Хоча це може виявитися неможливим досягти повного узгодження, Секретаріат на сьогоднішній день працює над тим, щоб зробити базу даних ОЕСР якомога повнішою та забезпечити включення інформації про всі конкретні випадки (в тому числі відхилені).

38. На додаток до Збірника практик, про який йшлося вище, існує декілька інших нових інструментів, які можуть допомогти Національним координаційним бюро у виконанні ними своїх функцій, зокрема для таких Національних координаційних бюро, які є новими для предмету обговорення. До них відносяться, наприклад:

- Набір шаблонів у форматі PowerPoint для використання у презентаціях
- Щоквартальний бюлетень з відповідними оновленнями щодо конкретних випадків та інших подій;
- Певна кількість вебінарів на рік, в тому числі із зовнішніми експертами.

39. Пропонується, щоб Секретаріат працював з Національними координаційними бюро для визначення того, що може бути найбільш корисним, і знайти способи обміну прикладами найкращої практики.

Реалізація і фінансування

40. Для цілей реалізації цього Плану дій, пропонується, щоб фінансований з пулу проект був створений для об'єднання необхідних ресурсів. Однією з переваг такого підходу є те, що не буде жодного прямого виділення коштів для індивідуальних експертних оцінок. Це важливо з точки зору управління. Зацікавлені сторони раніше також закликали до більшої ясності у питанні фінансування механізмів для експертної оцінки.²⁵ Крім того, ця модель дозволяє Секретаріату зберігати гнучкість у фінансуванні діяльності з обміну досвідом на основі потреб країни.

41. Фінансований з пулу проект буде управлятися Секретаріатом, і Секретаріат буде

---

²⁵ Коментарі OECD Watch щодо основного шаблону для добровільних експертних оцінок Національних координаційних бюро [DAF/IVC/RBC(2014)12/REV1], березень 2015 року

визначати на щорічній основі, після консультації з Робочою групою з відповідального ведення бізнесу і Національними координаційними бюро, заходи, які мають бути вжиті. Докладна інформація про ресурси, необхідні для реалізації Плану дій на 2016-2018 роки та про функціонування і звітування фонду, має надаватися в окремому документі.

Висновок

42. З наближенням 40-ї річниці Настанов та із зростанням очікувань щодо досягнення цілей Настанов, функціонування системи Національних координаційних бюро має вирішальне значення для успіху цього порядку денного. Представники Національних координаційних бюро можуть бути політичними діячами і можуть очолювати дебати в уряді про те, як ставитися до таких подій. Це унікальна роль в рамках урядів, яка вимагає різних навичок. Обґрунтування цього Плану дій полягає в тому, щоб гарантувати, що Національні координаційні бюро одержать підтримку, яка допоможе кожному з них підвищити ефективність їх діяльності.

43. Хоча цей документ об'єднує деякі нові пропозиції щодо способів, в які Секретаріат може підтримувати Національні координаційні бюро, і способів, в які Національні координаційні бюро можуть підтримувати один одного, додаткові ідеї заохочуються від Робочої групи з відповідального ведення бізнесу, Національних координаційних бюро та від інституційних зацікавлених сторін.

Додаток 1 Експертні оцінки Національних координаційних бюро – статус країн

Країни, які вже пройшли експертні оцінки		
1	Нідерланди	
2	Японія	Велика сімка
3	Норвегія	
4	Данія	
Країни, які на сьогоднішній день проходять експертні оцінки		
5	Бельгія	
Країни, які висловили бажання пройти експертні оцінки²⁶		
6	Австрія	
7	Бразилія	
8	Канада	
9	Чилі	
10	Колумбія	
11	Франція	Велика сімка
12	Німеччина	Велика сімка
13	Італія	Велика сімка
14	Мороко	
15	Швейцарія	
Інші країни, які одержали принаймні п'ять конкретних випадків		
16	Аргентина	
17	Австралія	
18	Чеська Республіка	
19	Корея	
20	Мексика	
21	Іспанія	
22	Швеція	
23	Сполучене Королівство	Велика сімка
24	Сполучені Штати Америки	Велика сімка

²⁶ Цей перелік був складений на основі інформації, яка міститься у річних звітах Національних координаційних бюро та на зустрічах до 2015 року.

Додаток 2: Можливі теми для Практичних вказівок,
які мають бути розроблені відповідно до пріоритетів
Національних координаційних бюро та інституційних зацікавлених сторін:

- Структура Національних координаційних бюро з належною практикою
- Розуміння терміну «обґрунтований» на практиці;
- Паралельні провадження
- Конфіденційність і прозорість
- Співпраця Національних координаційних бюро щодо конкретних випадків
- Приведення сторін до посередництва/примирення
- Належна практика просування
- Підготовка рекомендацій або рішень
- Реалізація процедур подальшої перевірки
- Розуміння наслідків – тематичні приклади на основі сектора, географії або впливу